

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 50 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill, 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 25.

Sobota (Saturday) 16. června (June) 1984

Zpráva presidenta Reagana o stavu lidských práv ve vých. Evropě

Americký prezident Ronald Reagan, poslal zprávu kongresu o dodržování helsinských dohod. Podle příslušného zákona ji americká vláda předkládá kongresu každý půlrok. Vláda se ve zprávě soustředila na to, jak Sovětský svaz a jeho východoevropští spojenci dodržují nejen helsinské dohody, ale také usnesení madridské konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě.

Smyslem zprávy je zhodnotit pokrok i nedostatky v plnění cílů helsinské dohody, zvláště pak v oblasti lidských práv. V posledním období se podle zprávy obecně nedosáhlo velkého pokroku. Přesto lze nalézt vedle řady negativních známek i určité povzbudivé skutečnosti. Největší příčinou k obavám je pokračující zhoršování již tak dost špatného plnění helsinských dohod Sovětským svazem. Ve zprávě jsou podrobně rozehrána zprávy o sovětských zákonu o vlezradě a

protisovětské agitaci a nová nařízení o státních tajemstvích ve spojitosti se zaměstnáním sovětských občanů; dále se jimi prohlubují překážky volného proudění informací a idejí mezi Sovětským svazem a cizinou. Ve zprávě se rovněž dokumentuje perzekuce mnoha sovětských občanů, včetně akademika Sacharova; sovětské občané jsou perzekuováni za pokusy o zmírnění porušování lidských práv sovětských obyvatel. Konstatují se však i určité pozitivní jevy: Bulharsko například řeší problémy rozdělených rodin. Polská vláda pokračuje v dialogu s římsko-katolickou církví. Německá demokratická republika podstatně zvýšila počet povolení svých občanů k emigraci. Východoevropské vlády obecně splnily dohodu, týkající se zveřejnění madridské konference. Pozitivní prvky jsou však zastíněny rozsáhlým omezováním politické a náboženské svobody ve většině

východoevropských zemí. Přes sovětské sliby, týkající se řešení otázky sjednocování rodin, Sovětský svaz snížil počet povolení k emigraci svých občanů. Helsinské dohody i usnesení madridské konference nejsou závaznými dokumenty. Jejich plnění nelze vynutit. Spojené státy však prohlašují, že budou nadále vyvíjet politický a morální tlak s cílem zlepšit dodržování dohod. A nadále budou také publikovat informace o tom, jak se tyto dohody doopravdy plní, a volat k odpovědnosti ty, kdo nechtějí plnit závazky, jež na sebe vzali podpisem helsinských dohod.

Ve zprávě presidenta Reagana je mnoho stran věnováno poměrům v Československu. Naplňování principů helsinské a madridské konference zůstává v Československu podle této zprávy podstatně špatné, zvláště co se týká sedmého principu helsinských dohod, nazvaného „Respektování lidských práv a základních svobod včetně svobody myšlení, svědomí, náboženství a přesvědčení“. Zpráva se rozsáhle zmiňuje o Výboru na obranu nespraved-

livě stíhaných a cituje z dokumentu Charty 77. Jmenuje dva nedávne politické vězně, Ladislava Lise a Jana Litomiského, kteří byli jako první odsouzeni k tzv. „ochrannému dozoru“ po odpykání trestu. Zmiňuje se o dalších soudních řízeních, např. proti Jiřímu Wolfovi a Jiřímu Grantorádovi. Velká část zprávy presidenta Reagana je věnována potlačování náboženské aktivity v Československu a perzekuování náboženských skupin, jež nejsou státem přímo schváleny. Ačkoli čs. ústava zaručuje svobodu náboženského vyznání a praktikování náboženské víry občanů, toto právo je ve skutečnosti mnoha nařízeními přísně omezováno. Kněží musí mít k vykonávání úřadu státní souhlas, jenž jim může být kdykoli odebrán. Přísně je kontrolována náboženská výuka, zakázáno neoficiální sdružování věřících. Otiskování a rozšiřování předem nedovolených náboženských materiálů je pokládáno za protizákonné. Přísná omezení v Československu existují i na poli odborového hnutí. Odborová práva, jako třeba

právo na stávkku, tam stojí mimo zákon. Jedinou povolenou organizací je státem kontrolované Revoluční odborové hnutí. K žádné změně oproti minulosti nedošlo v oblasti spojování rodin. Počet povolení návštěv (Pokračování na str. 9)

V 5. století při stěhování národů se sice stalo, že zkvétající církev v severoafrickém Kartágu - (dnešní Tunisko) - kde byl biskupem sv. Augustín; t. r. 430, autor známého díla „Město Boží“ byla rozvrácena od Vandalů a zbytek zničili později mohamedáni. Avšak, to byli Vandalové a muslimové v době, kdy se v našich zemích snad pokoušel o první státní útvar francouzský chytrý kupec Samo. K nám přišlo křesťanství daleko později a trvale se ujalo až příchodem svatých Cyrila a Metoděje r. 863. Za dalších pět století jsme měli u nás teprve tištěné bible a po dalších pěti stoletích se dnešní komunistický režim snaží křesťanství a víru v našich vlastech všemi moderními prostředky utlumit, uškrtit a vymýtit, aby si vysloužil titul Vandalů 20. století. Ten titul si zaslouženě už vysloužili, ale víru v Boha z lidských myslí a srdcí nevykoření, jako se to nepodařilo Vandalům 5. století!



Bible česká, zvaná „Norimberská“ z r. 1540. Byla po celá staletí a snad je dosud - v knihovně kláštera premonstrátů v Praze na Strahově, komunisty zabráněna pro „Paměť českého písemnictví.“



Bible česká, zvaná „Melantrická“ z r. 1549, uschována taktéž v knihovně Strahovského kláštera.

★★

Sloupek informací

**o záhadně záludném diktátoru
dnešní Libye M. Khadafym
a o všeobecném strachu
z irácko - iránské války,
aby se nerozšířila v celosvětový konflikt**

Kdo je vůbec ten libyjský Khadafy?

U příležitosti zastřelení jedné britské policistky před libyjským velvyslanectvím v Londýně letos v dubnu jakož i nového nezdařeného pokusu o státní převrat v Libyi si mnozí novináři opět kladli otázku: „Kdo je ten záhadný libyjský vládce Moammar Khadafy?“ Dnes 41letý, má snad vážné mentální problémy, anebo to je jen radikální nacionalista, jako Hitler v novém vydání? Egyptský žurnalista a autor Muhamed Heikal o něm říká, že je pouze výslednicí své osobní minulosti: není ani blázen, ani Hitler, nýbrž pouze „obyčejný puritán, zachycený do komplikovaného světa intrik a manévru.“ Khadafy se narodil na poušti ve stanu jako syn beduinského farmáře. Jeho otec byl vězněn proto, že protestoval proti italské koloniální nadvládě nad svou zemí: jeho děd byl zabit při hájení Libye proti italské invazní armádě. Jeho muslimská výchova byla velmi přísná; za hranicemi své země viděl pouze samý mravně zkažený život. V mládí si plně osvojil islámské mravní zásady. Když mu bylo 25 let, odebral se na devět měsíců na vojenskou výcvik do Anglie. Vojenskou

kázeň bral velmi vážně; vyvaroval se všeho styku s londýnským hřísným světem a nikdy nevyšel ze svých vojenských kasáren na základně v Beaconsfieldu. Později se stal duchovním žákem egyptského vládce Gamala Nassíra, a po jeho vzoru provedl v Libyi státní převrat, ve kterém se zmocnil vlády. Libyjský král byl za své návštěvy v cizině sesazen a monarchie byla v zemi zrušena. Hned nato Khadafy dal zavřít britské a americké vojenské základny v Libyi a nadiktoval cizím olejařským společnostem nové smlouvy o těžbě ropy. Velké části příjmů z prodaného oleje pak užil k rychlému, avšak jen povrchnímu zlepšení životní úrovně libyjských mas, čímž si získal jejich věrnost. Zároveň začal hlásat potřebu sjednocení arabského světa v rámci jeho hlavních zásad, které všechny arabské země měly přijmout: arabský nacionalismus, přísnou muslimskou etiku, s úkolem státu zajišťovat blahobyt svých občanů. Když však nabídl Nassírovi Egyptu spojení se svou zemí, byl zdvořile odmítnut; Egyptané jej totiž považovali za prostého, naivního mladíka, který nezná nic o světě ležícím za libyjskou pouští. Khadafy se však nevzdal svého snu provést

celoarabskou revoluci po svém způsobu. V první řadě si chtěl zbudovat mocnou armádu; za bilionů dolarů si koupil zbraně od Sovětského svazu a s pomocí sovětských a jiných instruktorů ze zemí za Železnou oponou si vycvičil jednu z nejmocnějších a nejlépe vyzbrojených armád v Africe a na Blízkém východě. (Československá komunistická vláda však přitom ale také prodávala ohromné sumy peněz při stavbě dálnice, kterou Khadafymu slíbila postavit za to, že nakoupí v Československu zbraně.)

Zároveň stupňoval svou agresivnost. Trénoval a financoval teroristické mise na Blízkém východě a v Evropě: v Ugandě se postavil za Idi Amina a v Čadu za rebely proti tamní vládě. Také posílal zbraně do Rhodesie, Severního Irsku a jinde. Při svých drzých výstřednostech, smyšlených s velkou dávkou naivnosti, si však uchoval zdravý úsudek; vždycky uměl vést ustoupit a tak se vyvarovat vážné odvetě ze strany jiných zemí. Jeho sponsorování terorismu způsobilo, že v květnu 1981 Spojené státy zavřely libyjské velvyslanectví ve Washingtoně a doporučily americkým občanům pracujícím v Libyi, aby tuto zemi opustili. (Přitom je ovšem zajímavé, že americký olejařský miliardář Armand Hammer, osobní přítel Leninův i Brežněvův - má ke Khadafymu dvě otevřené třeba i o půlnoci, a přitom dělá velmi těžké obchody i s Brazílií a jihoamerickými státy.)

Mesiánská odhodlanost Khadafyho dosáhnout islámské revoluce podle své formule, bude asi mít za následek, že žádný zahraniční nátlak nemění jeho názory, ani jeho úsilí tyto názory prosazovat. Khadafy je totiž přesvědčen o tom, že bojuje pro Allaha. Žádná mezinárodní kritika jej nezbaví vlády, ani jej nepřivede k tomu, aby se vzdal svých neuskutečnitelných plánů a zřekl svých násilných cest. Největší a opravdu vážné nebezpečí však hrozí Khadafymu doma; bude-li kdy zbaven své vlády, bude to dílem jeho nepřátel uvnitř Libye, možná i se spoluprací jeho oponentů, žijících v exilu v cizině. Na povrchu se zdá, že Khadafy má pro sebe zajištěnou věrnost libyjských mas; toto je dramatičtější částí lidových shromážděními a demonstracemi věrnosti Khadafymu, při kterých sám pronáší velmi ohnivé řeči. Pod povrchem je však věc složitější. Podle mínění diplomatických a výzvědných odborníků Khadafy má trojí úhlavní nepřítel: dnes

už neklidnou armádu, střední sociální vrstvy zklamané režimem, a odpůrce žijící v exilu. V r. 1980 varoval Khadafy libyjské exulanty v cizině, aby se vrátili domů, jinak prý jim hrozí, že mohou být „popraveni“. Tímto chtěl vyřadit své nepřátele v zahraničí. Jeho agenti pak začali jeho hrozbu uskutečňovat; doposud bylo zavražděno či zraněno při atentátech několik desítek prominentních libyjských exulantů, oponentů Khadafyho, žijících v cizině. Nejvíce jsou ohroženy životy činovníků exilových organizací, Khadafymu nesmířitelně nepřátelských. Někteří z těchto skupin jichž členy jsou staří královští důstojníci, by chtěly obnovit v Libyi monarchii. V této souvislosti je také třeba chápat nedávnou střelbu na libyjské demonstranty před libyjským velvyslanectvím v Londýně.

Podle mínění cizích pozorovatelů je však nebezpečí hrozící Khadafymu z libyjského exilu - zcela nepatrné. Mnohem vážnějším nebezpečím je pro Khadafyho libyjská armáda, jejíž veliteli jsou v přítomné době nespokojeni hlavně ze dvou důvodů: 1) Khadafy tvrdšími navrhuje úplnou reorganizaci armády a její nahrazení „obecnými milicemi“ 2) Libye v posledních letech dospěla do značných hospodářských potíží, pro které Khadafy není schopen nalézt vhodné řešení. Roční příjmy z prodeje ropy klesly z 22,6 bilionu dolarů na méně než 14 bilionu dolarů, protože přebytkem oleje na světových trzích jeho ceny klesly; Libye dnes také hledá pro svou kvalitní - (a proto dražší) - naftu nové zájemce a kupce s většími potřebami než dříve.

Velkou ránu jí zasadilo rozhodnutí presidenta Reagana, zakázat americkým společnostem dovoz ropy z Libye, která tím rázem ztratila pět bilionů dolarů ročních příjmů. V důsledku tohoto poklesu příjmů musila Libye snížit své výdaje na národní obranu a na koupi nových zbraní. Vedení armády nese zvláště toto omezení

velmi těžce. Libyjská armáda má dnes 55 tisíc vojáků; Khadafy pro ně koupil zbraně v Sovětském svazu za 15 bilionů dolarů a z Československa a Východního Německa za dalších 5 bilionů dolarů. Dnes má libyjská armáda 3 tisíce tanků: (samotné Spojené státy jich mají jen čtyřikrát více.) Ze strany nespokojené části armády bylo na Khadafyho už učiněno 6 až 10 pokusů o atentát. - Cizí odborníci nepostradatelní pro náležitý chod a rozvoj libyjské ekonomie, kvůli Khadafyho protizápadní politice postupně opouštějí zemi. Libye má pouze asi 3,2 milionu obyvatel; proto má citelný nedostatek nejen

kvalifikovaných sil, nýbrž i obyčejných dělníků. Asi 90 % lékařů, inženýrů a jiných odborníků v Libyi jsou cizinci; také celá polovina nekvalifikovaných pracovních sil jsou cizinci. Po přerušení diplomatických vztahů zůstává v Libyi sotva 1.000 amerických techniků a tento počet se stále zmenšuje. V důsledku nedávného přerušení diplomatických vztahů mezi Anglií a Libyí se čeká, že mnozí z 8 tisíc britských techniků pracujících v olejařské těžbě či na rozvojových projektech, rovněž Libyi opustí. Střední sociální vrstvy Libyjců velmi těžce nesou tyto ekonomické nepořádky v zemi a jsou si dobře vědomy toho, že na všem nese hlavní vinu Khadafyho diktatura. Vrchní muslimské náboženské autority se zase hrozí toho, že Khadafy chce zavést do armády i ženy; bude-li tento plán uskutečněn, Khadafy bude mít proti sobě i tyto náboženské autority. Ze všeho toho znalci libyjské společnosti svorně vyvozují, že Khadafy nebude zbaven své moci nějakým mezinárodním nátlakem či odsouzením, nýbrž dojde-li k tomu jednou, bude to dílem Khadafyho nepřátel uvnitř samotné Libye.

□
Dojde snad v irácko-irácké válce nakonec přece jen ke smíru?

Irácko-irácká válka pok-

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

vydává:

“VELEHRAD” českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

RÍDÍ: Dp. VOJTECH VIT, O.S.B.
a redakčním kruhem

První poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30,00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. - Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

June 16, 1984 — Vol. IX, No. 25.



PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Radi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIAI

račuje dále, avšak k větším akcím v ní zatím nedochází. Obě země si vzájemně ostřelují a bombardují některá pohraniční města. Irán soustředil na jižní frontě naproti strategicky důležitému iráckému olejovému přístavu Basra asi 500 tisíc bojovníků: čeká se, že brzy zahájí novou velkou ofensivu proti Iráku. Když 4. června Khomeini prohlásil irácké armádě, že den 5. června - (21. výročí zahájení boje proti iráckému šachovi) - by se mohl stát „epickým dnem“, myslelo se, že tento den byl vybrán za začátek nové ofensivy; k ničemu však nedošlo. Tato ofensiva však je asi ve stadiu posledních příprav, protože 8. června irácká vláda povolala všechny armádní dobrovolníky, aby se do týdne dostavili na jižní frontu.

Irák zase stále opakuje, že má v úmyslu zničit irácký olejářský ostrov Kharg, čímž by byl znemožněn vývoz iráckého oleje. Zbraně k tomu prý už má. Cizí diplomaté v Bagdádu říkají, že tyto zbraně dodal Irák Sovětský svaz. Dodal mu i střely.

Obdobné střelám „Exocet“ - francouzské výroby, jakož i dálkové střely, schopné zničit ekonomické cíle uvnitř Iránu. Spojené státy se obávají, že provede-li Irák svou hrozbu - (vojenská odborníci však pochybují o jeho schopnosti ostrov Kharg zničit) - Irán v odvetu napadne Saudskou Arábii a Kuwait, které v této válce finančně podporují Irák. Toto nejsou jen plané obavy; dne 8. června irácký prezident Ali Khamenci vážně varoval Saudskou Arábii i Kuwait, aby zůstaly stranou irácko-iráckého konfliktu, protože jinak Irán je bude muset považovat za nepřítel a vojensky je napadnout. Dne 5. června jety Saudské Arábie typu F-15 sestřelily nad saudskými vodami dva méně pokročilé irácké jety typu F-4 Phantom a později zahlnaly eskadru jedenácti jiných iráckých jetů F-4, když se řítily směrem k saudskému území; v těchto operacích pomáhala Saudské Arábii americká radarová letadla AWACS. Irán by nyní snadno mohl letecky napadnout saudskou olejovú pole, odsolňovací centrály mořské vody a přístavy; kdyby k tomu došlo, Saudská Arábie by byla zatažena do irácko-iráckého konfliktu. Spojené státy by pak mohly přímo zasáhnout do záležitostí Perského zálivu, protože vzaly na sebe závazek, že v případě nutnosti budou hájit saudská olejová zařízení a poskytnout saudské vládě vojenskou výpomoc, kterou bude potřebovat. Irán může také

snadno napadnout Kuwait v odvetu za to, že v této válce finančně pomáhá Iráku. K tomu může dojít, bude-li Irák dále útočit na cizí lodí, plující k olejářskému ostrovu Kharg. Protože Kuwait má jen nepatrnou národní obranu a Irán může letecky snadno zničit jeho obě odsolňovací a tři elektrické centrály, může být snadno přinucen ke kapitulaci. Spojené státy by mu asi nepřišly na pomoc, protože jeho vláda, ve snaze zdát se nezávislou, si občas dovoli protiamerické výroky a vedle Jižního Jemenu je jedinou ze zemí Arabského poloostrova, která má diplomatické styky se Sovětským svazem. Spojené státy nedávno odmítly prodat Kuwaitu na obranu proti Iránu přenosné protiletadlové střely typu „Stinger“, jichž 400 prodaly Saudské Arábii. Irán ostatně má v Kuwaitu své agenty, kteří tam spáchali už několik bombardních atentátů v několika vládních úřadovnách a nakladli bomby před tamní budovu US velvyslanectví.

Mezitím Alžírsko, přátelské oběma válčícím stranám, se po několika nezdařených pokusech opět snaží diplomatickou cestou dosáhnout skončení irácko-iráckého konfliktu vyjednávaním. - Saudská Arábie stále více buduje svou armádu. V posledních 10 letech koupila od Spojených států moderní zbraně za 12 bilionů dolarů; mimoto posílá na výcvik do Spojených států své vojenské piloty.

V neděli 10. června nečekaně Irák i Irán odpověděly pozitivně na apel Javier Perez de Cuellar, generálního tajemníka OSN, aby obě strany omezily svůj válečný konflikt tím, že se zdrží útoků na svá města. Tyto útoky totiž nemají žádný významnější válečný význam a jen způsobují velké ztráty civilního obyvatelstva. Ještě bude třeba vidět, jak obě strany budou tento svůj závazek zachovávat. Význačné je, že Irán poprvé od začátku této války vyslovil svůj souhlas s omezením konfliktu; doposud na všechny podobné výzvy odpovídal odmítnutím. - V (týž den 10. června irácká letadla poškodila na jižní straně Perského zálivu cisternovou loď Kuwaitu; škody prý jsou omezené, avšak cizí vlády jsou ohromeny tím, že boje se rozšířily až do této části Perského zálivu. US válečné lodě začaly doprovázet nákladní lodě, zásobující US skupinu válečných lodí uvnitř Perského zálivu, a také doprovázejí některé cisternové lodě. Jak bude dál? Všude panuje zřejmě strach, aby se nakonec do věci nezapletly USA a SSSR.

SCHŮZE OBLASTNÍHO VÝBORU ČSNRA SE KONÁ

v úterý 19. června 1984
v místnosti Mid America
Federal Savings
15900 W. Cermak Rd., Cicero, Ill.

Začátek přesně v 7:00 P.M.
Program schůze:
Zápis minulé schůze
Zpráva o sjezdu
Příprava plesu
Další naše činnost
Volné návrhy
Ukončení schůze

Prosíme o dochvilnost.

Schůzi je nutno ukončit v 8:00 P.M.

Po schůzi ihned následuje beseda s panem Antoninem Paškem, majitelem nakladatelství Konfrontace v Curychu. Upozorníte na tuto mimořádnou příležitost - poslechnout si našeho švýcarského hosta, své přátele a známé a přived'te je mezi nás.

Dr. Leopold Rozbořil
místopředseda

Jan B. Uhlir
tajemník

Cicero - Illinois Dvě Anežky potřebují vaši pomoci

Texty modliteb od neděle svátku Sv. Trojice za Anežku Chrobákovou:

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky až na věky věkův - amen.

Můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, vysvobod' nás od pekelného ohně, přived' všechny duše do nebe, obzvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Otče náš.../jednou/
Zdravas Maria.../desetkrát/- za každým slovem Ježíš přijde:
„...který za nás těžký kříž nesl.“

Prosbu: Matko našeho Pana Ježíše Krista spolu s blahoslavenou Anežkou, její patronkou, přednešete naši opravdovou a vroucí prosbu Bohu Otci, aby se smiloval a naši Anežku nám uzdravil.

PRODAM

bez pozemkového agenta - prostředníka
5 pokojový zděný dům s garáží k celoročnímu bydlení ve Wauconda, Ill. na jezeře Zurich.

Krásné koupaliště a bohatý rybolov pro milovníky rybaření.
Volejte 526-2878

Kolik toho víte o Evropě?

Pokud jste v Americe delší dobu a nežili mezitím alespoň několik měsíců v Evropě, tak asi ne mnoho. Nenechte se mýlit skutečností, že z Evropy pocházejí, situace se tam velmi změnila od té doby co jsme od tamtudy odešli. A tento důležitý kontinent se mění velmi rychle.

Naskytá se nám jedinečná příležitost dozvědět se o politické i krajanské situaci v Evropě z úst velmi povolaných. Máme možnost přivítat mezi nás pana Antonína Paška, majitele nakladatelství Konfrontace z Curychu. Jeho znalost evropských a krajanských poměrů v Evropě je důkladná. Nakladatelství Konfrontace vydalo mnoho českých i cizojazyčných knih a tyto se staly důležitou součástí světového literárního repertoáru. Jistě jste některé z nich četli.

Oblastní výbor ČSNRA se ujmou uspořádání besedy s panem Paškem. Beseda se bude konat v úterý dne 19. června 1984 v 8:00 hodin večer v budově Mid-America Savings and Loan, 5900 Cermak Road v Cicero ve 4. patře.

Budete mít příležitost poslechnout si znalce evropských poměrů. Pan Pašek rád zodpoví vaše otázky. Večer slibuje být mimořádnou a zajímavou událostí v našem krajanském životě.

Po besedě bude podáváno občerstvení. Hosté jsou vítáni a vstup je volný. Přijďte všichni a přived'te své přátele.

Za oblastní výbor ČSNRA
Ing. H. Tabak

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

V Berwynu vzdáváme hold americké vlajce

Ve čtvrtek, dne 14. června - v den prohlášený presidentem Spojených států za „Flag Day“ k počtu americké vlajky, pořádá bratrská a sesterská podpůrná jednota „ČSA Fraternal Life“ - (dříve Jednota československé spolky v Americe) - společně s Berwyn Post No. 422 American Legion, slavnostní program v 11 hodin dopoledne na ČSA Plaza, Harlem Avenue a Riverside Drive, v Berwynu.

Program naší poety americké vlajce povede předseda ČSA James V. Krákora. Uvítací proslov přednese vysloužilý starosta Berwyn Post Charles Smíšek. Po vztyčení vlajky zástupce ČSA přednese slib věrnosti vlajce, a americkou národní hymnu zapěje berwynský městský tajemník Tom Shaughnessy.

Invokaci přednese Rev. Andrew Sivasko, vysloužilý pastor United Lutheran Church. Projevy poety a hold americké vlajce přednese George C. Vytlačil, výkonný tajemník ČSA, starosta Berwyn Post Russell Cleveland a předsedkyně dámského oddělení Berwyn Post paní Freda Bellino.

Slavnostním řečníkem bude vysloužilý pluk. Edward Čihák (Ret.) U.S. Air Force, který sloužil v našem letectvu celých 24 roků a za své činné služby byl nasazen do válek v Koreji a ve Vietnamu. Program bude ukončen přednesením „benedikce“ Rev. Sivasko.

K účasti byly pozvány různé veteránské organizace v našem okolí. Pořadatelé této slavnosti zvou také celou naši krajanskou i americkou veřejnost k účasti, aby byla skutečně důstojně projevna naše láska k americké vlasti a naše plná oddanost americkým principům svobody, spravedlnosti a demokracie pro všechny, které naše krásná vlajka tak významně představuje.

NÁRODNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKU

svolává

SVOU XXII. KONVENCÍ

na 28. - 30. září 1984

do
CLEVELANDU, OHIO

LASKAVĚ SLEDUJTE DALŠÍ ZPRÁVY V NAŠÍ „HLIDCE.“

XXII. konvence NSČK „Zdar Bůh!“

Helie Nesvald
pokladní

Františka Uhlířová
úředující tajemnice

Václav Bysnar
předseda

Otec Vojtěch Vil, O.S.B.
kaplan

DOBA VELIKONOČNÍ

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože Otče, poslal jsi světu Slovo pravdy, — seslal jsi Ducha svatého, — a tím jsi lidem zjevil podivuhodné tajemství svého bytí. Dej nám, abychom, osvícení vírou, — vyznávali slávu věčné Trojice — a klaněli se moci a velebnosti Boží jednoty. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Ex 34, 4b-6, 8-9)

Mojžíš časné ráno vstal a vystoupil na horu Sinaj, jak mu přikázal Hospodin; v ruce měl dvě kamenné desky.

Tu sestoupil Hospodin v oblaku, (Mojžíš) se tam vedle něho postavil a vzýval jméno Hospodinovo. Potom Hospodin prošel kolem něho a zavolal: "Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovívavý, velké lásky a věrnosti."

Mojžíš se rychle vrhl k zemi, klaněl se a řekl: "Pane, jestliže jsem našel u tebe milost, ať jde Pán uprostřed nás. Ano, je to lid tvrdé šíje, ale odpusť náš vinu a náš hřích a přijmi nás za dědiců."

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM (2 Kor 13, 11-13)

Bratři, žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupni napominání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce pokoje a lásky, bude s vámi.

Pozdravte se vespolek křesťanským políbením.

Pozdravují vás všichni věřící.

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a účast Ducha svatého buďte s vámi se všemi!

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 3, 16-18)

Ježíš řekl Nikodémovi: "Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozenného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozenného Syna Božího."

Elena KAŠPAROVÁ - PÁTÁ

Ve čtvrtek, 24. května t.r. zemřela v nemocnici „Northern Virginia Doctor's Hospital“, Arlington, manželka starosty washingtonského Sokola, Elena Kašparová - Pátá, na plicní embolii. Byla tam dopravena z blízkého rekonvalescentního domu v němž se léčila z následků mozkové mrtvice, kterou utrpěla 22. února t.r.

Úmrtí sestry Eleny, jak ji všichni nazývali, je velmi bolestnou ztrátou nejen pro Jaroslava Kašpara - Pátého, jejího manžela, ale pro celou krajanickou a exilovou obec washingtonskou a zejména pro Sokol, jemuž věrně sloužila po mnoho let jako členka výboru a velmi účinná, neúnavná a všemi obhlišená pracovnice. V Sokole a v našem krajanickém společenství Elena, Slovenka a Jaroslav, rodilý Čech byli živým symbolem československé jednoty a bratrství.

Sestra Elena pocházela ze středoslovenské dědiny Muranská Zdichava. Své dětství však prožila v Pavlovciach v Šarišském kraji, odkud v její slovenštině zůstal po celý život „vychodniarský“ přízvuk, a v ní láska k lidovým písním východního Slovenska. Gymnasium vystudovala v Rožňave u babičky, a připravovala se na učitelskou dráhu. V r. 1934 se provdala za kapitána čs. letectva Jaroslava Kašpara - Pátého, který v té době sloužil jako pilot u leteckého stíhacího pluku v Bratislavě. Krátce po sňatku, Elena následovala svého manžela do Prahy, kamž byl povolán do školy generálního štábu.

V r. 1936, kdy se nad Československem a Evropou zatahovala mračna války, již vyhrožoval Hitler a Československo se horečně připravovalo na svou obranu, Elena absolvovala zdravotnickou školu československého Červeného kříže a stala se jeho dobrovolnou pracovnicí.

Po mnichovském diktátu a okupaci západní části republiky, Elenin muž, spolu s jinými vlastenci založili podzemní protinacistickou organizaci nazvanou „Obrana národa“, jež soustřeďovala síly domácího

odporu a posílala vojáky, letce, inženýry a jiné dobrovolníky ilegálními cestami do čs. zahraniční armády. Elena mu byla v tom oddanou a vysoce užitečnou pomocnicí.

V únoru 1940 Elena s manželem uprchli před zatčením gestapem přes Maďarsko a Jugoslávii do Francie. Ministr obrany čs. exilové vlády, generál Sergej Ingr, poslal Jaroslava na Balkán se zvláštními úkoly, po jejichž splnění ho ustanovil členem Československé vojenské mise v Sovětském svazu. Zatím v červnu 1940, v důsledku porážky a kapitulace Francie, Elena byla evakuována s ostatními Čechoslováky z Francie do Anglie. Tam pracovala v čs. Červeném kříži převážně v péči o čs. letce zraněné (zejména těžce popálené) - v bitvě o Anglii.

V srpnu 1941, kdy německý „Blitz“ proti Anglii již vyčerpal své síly, Elena obdržela povolení odjet za manželem do SSSR. Tam opět pomáhala, jako členka ČSČK, v poskytování zdravotní a léčebné péče vojákům československé jednotky, formující se v Sovětském svazu, a v ošetrování stovek čs. občanů, propuštěných ze sovětských lágrů nucené práce (gulagů), kteří se hlásili do čs. jednotky. V této funkci vykonala také několik cest do Teheránu v Íránu za účelem opatření léčiv a jiných zásob pro čs. jednotku. Naši vojáci ji milovali a složili několik písníček z vděčnosti na její počest.

V r. 1943 ministr Ingr povolal jejího manžela do Hlavního velitelství československé zahraniční armády v Londýně a Elena se vrátila s ním ke své práci v londýnském středisku čs. Červeného kříže.

Po válce se oba vrátili do Prahy v naději, že mír obnoví nejen naši svobodu a nezávislost, ale též demokratický řád v „osvobozeném“ Československu. Avšak komunistický puč v únoru 1948 je donutil znovu opustit vlast, neboť oba byli známí svým demokratickým smýšlením a odporem ke komunistické totalitě, kterou poznali v době svého pobytu v SSSR. Již za války komunističtí členové čs. velvyslanectví v Moskvě v čele s vyslancem



Elena Kašparová - Pátá

Zdenkem Fierlingerem kritizovali Eleny, že nosila křížek na krku proto, „aby provokovala sovětské občany“. Existují rovněž doklady, že hned po únorovém puči bylo v MNO připravováno soudní řízení proti plukovníku Kašparovi - Pátému pro „velezradu“ podobně jako proti generálu Pikovi. Díky včasnému varování Elena a Jaroslav unikli o vlas Pikovu osudu.

Po čtyřletém pobytu v Západním Německu, kde Jaroslav pracoval pro americkou armádu, přišli oba do Spojených států. Činnost obou v krajanické veřejnosti zejména v Sokole, je známá. V r. 1977, kdy došlo k památnému rozhodnutí o projektu České národní kaple ve Svatyni Neposkvrněného Početí Panny Marie ve Washingtonu, Elena dala všechny své síly, nadšení a schopnosti do služeb projektu. Pomáhala v organizaci schůzí a v práci ve výboru kaple, v korespondenci s dárci a patrony, a konala tisíce úkonů, spojené s přípravami, stavbou a vysvěcením kaple. Celonárodní ohlas a úspěch závěrečného banketu při slavnostním vysvěcení kaple byl především její zásluhou. Chtěla, aby ve Washingtoně byl stánek v němž čeští věřící se budou modlit a slyšet slovo Boží v mateřském jazyce. Bůh splnil toto její přání. Minulého roku se jí dostalo i pozemského uznání za její zásluhou práci. Dne 11. srpna 1983 byla přijata s hlavními členy výboru kaple prezidentem Spojených států Reaganem v Bílém domě.

Sestra Elena vykonala mnoho dobrého v životě pro svůj národ, pro viru, a pro lidi, kteří potřebovali pomoc. Byla též nejdodanější ženou svému manželovi. Všechno konala obětavě a nenáročně tak, jak ji k tomu vedlo její ušlechtilé srdce a jemná duše. Bude velmi postrádána všemi, kdo ji znali. Necht' je jí velká americká země lehkou ve věčném odpočinku.

Dr. George J. Švejda

Our 100th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-6700

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS — up to \$100,000.00 — by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

CZECHVIDEO - VHS.BETA

Videokasety s programy v českém jazyce. Filmy veselohry, turistické o ČSR, písničkové pořady atd.

KATALOG \$1.00;

CZECHVIDEO

P.O. Box 901873

DALLAS, TEXAS 75390

František Svejkský

LÉKAŘ S RUKOU NA PULSU SVÉHO NÁRODA

Kalendář říká: 8. června 1894 se narodil v Trebsku u Přibramě MUDr. Karel Steinbach.

Nikoli obdiv k dlouhému a bohatému životu, ale především oddanost dr. Steinbacha lidem, práci pro ně a pro jejich národní společenství - to je, co přivádí mnohé do zástupu obdivovatelů a dnes i gratulantů. Trebaže patří - jak o něm bylo napsáno - k těm „nejškromnějším a nejtišším“, kteří raději o sobě mlčí a ustupují do pozadí tam, kde jde o uznání významu a zásluh, přece neuniká té nejprůsvětlevější formě publicity: lásce a úctě mnohých.

Je štěstím nás všech, že ho můžeme stále potkávat nebo poslouchat jeho přednášky. Jeho historická ohlednutí i jeho soudy o současnosti jsou prostoupeny věčným posestvím života, lásky, a vytrvalým voláním po svobodě jednotlivce i národa.

Následující úvaha rozhodně nechce být jubilejním shrnováním, nýbrž jen krátkým zamyšlením nad tím, co vyvolala práce, co přednášky, články nebo rozhovory jubilanovy, a nakonec, co napovádějí jeho přednáškový elán a řečnické umění. Je to zamyšlení v údobí mezi předcházejícími setkáními s ním a těmi příštími, na která se všichni těšíme...

**

Medicína poskytla jazyku účinně pojmenování, které pomáhá vyjádřit jeden z nejzávažnějších lidských postojů k životu, totiž starost, péči o život, stále bdění a účast nad ním: chceme-li toto vyjádřit, uijeme rčení „sledovat puls života“, „držet ruku na pulsu doby“, a podobně. Původní význam slovu počíná přesahovat za hranice označení lékařského zároku a lékařské péče, ale přece se v něm uchovává to nejpodstatnější, ona soustředěná účast, snaha poznávat, co se děje, a také vůle rozhodovat.

Je-li někdo, na koho lze právem vztáhnout celou tuto škálu významů, je to nepochybně dr. Steinbach. Přehlížeje jeho činnost, nacházíme nejedno svědectví o tom, jak plynulý je u něj pře-

chod mezi vlastní praxí lékaře a mezi vši účastí na starostech, problémech a zápasech doby, na situacích jednotlivců a osudech národa. Jako lékař se zapojuje do pulsu srdcí, diagnostikuje stavy života od chvíle, kdy první ozvuky srdce a hlasu oznamují vstup do tohoto světa, až po ty okamžiky, kde tep splýne s tichem a život se zavíne do věčnosti. V tu chvíli si vybavujeme vzpomínky všech, kdo jej takto poznali a s vděčností i obdivem vzpomínají ve vyprávěních nebo v psaných projevech. A nezapomeňme ani na mnoho dalších a dalších, byt' anonymních hlasů, které jsou doslova roztroušeny po světě a které opakují: pomohl, utěšil, nezištně nadlehl ty nejkritičtější chvíle osobní - doma i v emigraci -, ba nejednou vytrhával člověka z rukou smrti, jak nám to mezi jiným připomene i jedno místo z Českého románu Olgy Scheinpflugové.

A jako ten, koho osobní vlastnosti a schopnosti nejednou postavily do blízkosti osob i událostí tvořících historii Československa, přijal pokorně za svou povinnost - i životní lásku podílet se na uskutečňování novodobých ideálů humanity a demokracie. Se svou generací sdílel a sdílí nejen rozvoj uměleckého a vědeckého snažení ve svém národě, ale i přímou účast na veřejném dění, jak je určovala historie od počátku dvacátého století přes první světovou válku až ve vyústění v samostatné Československo. Přímýkání k těmto ideám a ideálům jej sblížilo s vůdčími silami té doby, reprezentovanými především „pátečníky“ a uvádělo jej do blízkosti obou Masaryků, otce i syna, do společnosti bratří Čapků a dalších. Stál blízko ke skupině intelektuálů kolem Lidových novin, nakladatelství Fr. Borovského, F. Peroutky, J. Firta a zakotvil mezi umělci,

žurnalisty a vědci, jejichž výčet by byl obsáhlý a pouhý výběr nespravedlivý k významu a hloubce vztahů.

Z jeho stanovisek i přímých projevů je možné vysledovat - a nejednou i vycítit, jak velkou víru vložil do ideálů a osudů Československa, kolik možností v něm a v jeho tradicích nacházel. Proto s ním tak úzce spojil svůj osud jako lékař i jako občan. Jsa věren své profesi hledal především cestu harmonisace, porozumění a vzpírání se násilí. Ale rozhodně sáhl k ostrému řezu kritiky a činu, když byla nebo je ohrožena svoboda jeho původní vlasti, když je pošlapáváno právo a zneužíváno tam moci. Tady zůstává bojovníkem a svědomím, horlivým zastáncem trpících, vězněných nebo dokonce na smrt poslaných.

Tak jako v jeho vlastním životě a práci, tak i v jeho pohledu na události kolem se harmonicky prostupují svět lékaře a svět humanisty. Jeho citlivost v pozorování života a historie doby je založena na analýze detailů, na pozorování individuálních a zcela konkrétních projevů života. A stejně tak se zastaví nad jednotlivým výrokem nebo citátem z díla, aby se jejich prostřednictvím přibližoval celku: osobě nebo době. Jeho přednášky nebo články napovídají jak bohaté jsou jeho zkušenosti svědka naší doby. Náhodně často rozhovory okamžitě probouzejí další a další vzpomínky a soudy. Vzpomenete někoho z těch, k nimž



MUDr. Karel Steinbach

se nevázala témata přednášek, ke kterým je zván; třeba slavnou hereckou osobnost E. Vojana. A odpovědi je vám hned hrst postřehů nebo příběhů, které se váží k osobním zkušenostem, a navíc se ozve část z monologu slavné Vojanovy postavy, Francka z Mrštíkova Maryši. Řeknete třeba jindy Roman Jakobson a ožije vám tento vědec nejen v pražských letech za první republiky, ale znovu v setkáních dr. Steinbacha s ním později na půdě Spojených států. Atd., atd. - to všechno jsou jen další svědectví o sférách kam sahaly zájem a účast dr. Steinbacha na všem dění spjatém s osudy jeho vlasti. Jeho vyprávění buduje velkou a cennou mozaiku lidí a dějů, která ještě stále není dokončena.

Od pamětí nebo vzpomínek jiných až po přednášky a rozhovory jubilanta samého je

možné poznávat, že jeho postoje k událostem nevyrostly s časem, nýbrž ve svém jádru se vyhranily dávno. Je možné dovolávat se přítom různých svědectví a oceňování, ale jedno z nich je zvláště pronikavé a cenné. Je cenné jak pro význam toho, kdo je vyslovil, tak pro chvíli, kdy se tak stalo. Jde o svědectví toho, kdo si nesmírně vážil dr. Steinbacha spisovatele K. Čapka. Ve chvílích předcházejících Čapkovu odchodu z tohoto světa, o vánocích roku 1938, stočily se úvahy Čapkovy právě na tohoto přítele, a přítom Čapek řekl: „Až se vystižu napíšu román o lékaři. Bude to jiný doktor Galen, takový, co má rád umělce - avšak taky spasitel...“ Ten sled: lékař typu Galena, lékař - přítel umělců, lékař-spasitel - ten postihuje celou podstatu osobnosti dr. Steinbacha, a je lépe nachvíli se zamyslet nad slovy Čapkovými, než hledat dál, jak to říci...

Když Čapek šeptal svá poslední slova určená příteli, snad jen nejasně tušil, jakými zkouškami projdou ony kvality, kterým se u dr. Steinbacha obdivoval. Netušil tehdy ani, že jeho přítel tu stál teprve na počátku té delší části svého života. Kniha zůstala Čapkem nenapsána, ale její hrdina se nezpronevřel těm kvalitám, které chtěl umělec odkázat jako vzácné lidské zrno svým čtenářům, a roznáší o nich svědectví o tom, co je nejlepšího v lidském jádru - v lásce k lidem vůbec.

† ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

V lidsky nevyslovitelném zármutku oznamujeme všem svým přátelům a známým po světě, kteří to dosud nemohou vědět - i když celé naše krajské Chicago to už ví - že nás zcela náhlou tragickou smrtí předešel na věčnost náš již druhý syn, vnuk, synovec a bratranec

ROMAN RYS

Narodil se před necelými devatenácti lety na Kladně před vánocemi 23. prosince 1965. Nedávno se přihlásil do dobrovolné US armády a už jen čekal na poslední vyřízení úředních formalit. Zatím však dopadlo všechno jinak.

V pátek večer 8. června 1984 se stal v Cicru, Ill. nedaleko svého bydliště obětí smrtelného výstřelu z tlupy pouličního gangu. Při převozu do nemocnice Loretto zranění podlehl. Mladistvé pachatele zákeřného zavraždění cicerská policie sice brzy dopadla, ale to už nevrátí našemu synovi život. Jedinou útěchou je nám v naší nenadálé opuštěnosti naše pevná víra, že oba naši chlapci - Roman s Mirkem, který přišel o život také v devatenácti letech před pěti roky v Západním Německu v automobilovém nštěstí - se nyní spolu sešli v Boží náručí na věčnosti.

Rozloučili jsme se s ním ve středu v 7 hodin večer v obřadní síni Chráskova pohřebního ústavu (6301 záp. Čermákova tř.) a jeho mladé tělo jsme uložili k věčnému spánku vedle jeho staršího bratra Mirka na hřbitově Woodlawn ve Forest Park, Ill.

Pravidelné české bohoslužby u Panny Marie Svatojanské v sobotu 17. června v 6:15 hod. večer budou obětovány za spásu jeho duše.

Děkujeme všem, kdo si na něho s námi vzpomenu tichou modlitbou, anebo jen upřímnou myšlenkou.

Miro a Dana RYSOVI, rodiče;
Marta FRUEHAUFOVÁ, babička;
Karel RYS, dědeček, dva strýcové,
bratrance a sestřenice v Československu

Pěkné posezení budete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

POUTNÍ KÁZÁNÍ OTCE PETRA ESTERKY USV. ANTONIČKA V CHATHAM, KANADA

v neděli 10. června 1984

Draží poutníci, milí farníci sv. Antonína, draží spolubratři:

Musím se přiznat, že s dnešní poutí sem ke sv. Antonínu v Chatham, ba i při pouhé zmínce o sv. Antonínu Paduánském se mi v mysli často vybaví obrat jedné krajanky, která má tak živou důvěru v pomoc a přimluvu sv. Antonína, že pro ni neexistuje situace, ve které by jí náš svatý nepomohl.

„At' je to cokoliv, co se ztratilo, měj důvěru v přimluvu sv. Antonička, pros ho o pomoc v modlitbě, či obětuj nějaký dar a na přimluvu sv. Antonína ztracená věc anebo i ztracená naděje bude určitě nalezena, vrácena či vyřešena.“ To je víra, ale i zkušenost této krajanky.

Ovšem my, kteří jsme přišli z kraje sv. Antonička nad Blatnicí si jistě dobře vzpomínáme, že

mnohá ze slováckých děvčic - a myslím, že i mnohý z těch švarných šohajů Slovácka - putovali na pout' ke sv. Antonínu se stejným přáním, - (ač by to jako pravý „chlap“ nikdy nepřiznal) - si šli ke sv. Antoničkovi vyprosit dar pro sebe nejvzácnější - svého budoucího manžela - či šohajové manželku. Kolik už to bylo generací, kteří putovali k onomu i malířem Jožkou Uprkou proslavenému kostelíku nad Blatnicí, aby našli ztracenou lásku manžela či manželky, ztracený klid a pokoj v hašteřící se rodině. Kolik to matek putovalo ke sv. Antoničkovi, aby si vyprosili ztracenou víru pro své syny, kteří vlivem nového prostředí, v němž se najednou v životě octli - at' to byla vojna, nebo práce v továrně ve městě - byli svedeni světským liberálním prostředím od víry cyrilometodějské! A pak tam putovali také ti, kteří toužili nalézt klid odpuštění a duchovní posilu v opravdu upřímném vyznání svých hříchů knězi ve svátosti svatě zpovědi.

Na takovou pout' se lidé těšili a připravovali dlouho před jejím

uskutečněním. I samotné putování zabralo dosti času, bylo značně namáhavé a také vyžadovalo osobních obětí, neboť v polovině června je plno práce na poli i kolem domu. A přece lidé přicházeli ve velkém počtu v malebných krojích jaké jste oblékli mnozí z vás dnes. Mladí i staří, chlapi a děvčice, mladí snoubenci - často i s malými dětmi - dospělí hospodáři a hospodyně, stejně tak jako vetchý a těžkou prací poznamenaný staříček či stařenka. Většina z poutníků přicházela každého roku. Důvodem, proč lidé - oni prosí lidé Moravského Slovácka spolu s poutníky z blízkého Slovenska, Hané a Valašska přišli, byla vrozená touha každého člověka být v blízkosti Boží. Touha podílet se na duchovní radosti vidět a prožít i všechnu tu slavnostní atmosféru pestrobarevné krásy krojů v jasné letního slunce a společnou víru, vyjádřenou účastí na Poslední Večeři Páně a lahodnou melodií kostelních písní ve společné národní řeči. Ano, onen kopec nad Blatnicí byl jakoby přetvořen ve sváteční poutní den pestrými kroji Slováce nadšeným zpěvem - v němž poutníci chválili a oslavovali Boha, úsměvy a dobrou pohodu, stejně tak jako touhu po lásce, či po smíření se jeden s druhým a s Bohem samotným. A ovšem Bůh byl opravdu pozván a přivítán a přijat v onom tajemství eucharistickém, při mši svaté, která byla nakonec vždy vyvrcholením pouti.

Také my jsme se už dlouho těšili a připravovali na tuto pout' sem ke sv. Antoničkovi v Chatham. Myslím, že i většina z nás jsme přijeli sem k sv. Antonínkovi se skrytým přáním a touhou najít - na jeho přimluvu - ztracený klid a duchovní pohodu naší duše. I mnohý z nás sem přijel aby si vyprosil zpět, ochladlou či ztracenou lásku své manželky nebo manžela po

případě dětí či rodičů, nebo ztracenou práci, bez níž je tak těžké nejenom platit účty, ale také najít duševní rovnováhu a osobní jistotu.

Jako dobří vlastenci bychom se dnes měli modlit k patronu ztracených nadějí také za náš národ tam v srdci Evropy, odkud jsme my či naši předkové odešli sem za moře hledat svobodu, anebo dříve hlavně lepší životní podmínky. Nesmíme nikdy zapomenout na úděl těch, které jsme nechali za sebou ve staré, dnes tak těžce zkoušené vlasti, kde víra našich slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje je odsouzena bezbožeckým marxistickým režimem k vymření; kde kněží i věřící jsou šikanováni a pronásledováni za jejich věrnost Církvi; kde řeholní řády - mužské i ženské - jsou zakázány; kde věřící katolíci ztrácejí práci jenom proto, že jdou v neděli do kostela, nebo proto, že mají odvahu žádat pro své dítě, aby chodilo ve škole do náboženství; kde si ateistický, nevěrecký režim činí právo spravovat církevní záležitosti v zemi, tím, že odebírá státní souhlas, aby řádně vysvěcený kněz nemohl vykonávat svou kněžskou, pastorační práci mezi věřícími. Místo slavení mše sv., přípravy věřících na přijetí svátostí, vyučování náboženství, udílení svátosti nemocným a přípravy starých či smrtelně nemocných věřících na odchod z tohoto světa... je často horlivý a oblíbený kněz poslán tzv. církevním tajemníkem - (obyčejně omezcem, ale privilegovaným komunistou) - do výroby či na práci do zemědělského družstva. Jinými slovy: horlivý a oblíbený kněz je takto zbaven možnosti pěstovat, upevňovat a rozšiřovat víru cyrilometodějskou. V poslední době je kněžím režimem zakazováno navštěvovat i těžce nemocné, často už i umírající

věřící v nemocnicích. Ani v nemoci, ba ani při umírání není větší katolík režimem respektován.

Je naší povinností draží přátelé a katolíci křesťané, abychom se nad situací v naší zkoušené vlasti nejenom pozastavili a zamysleli, ale abychom pro Církev doma ve vlasti také něco učinili! - Snad by ale někdo mohl namítnout: „Co můžeme dělat my zde v Kanadě či Americe pro naše lidi v Československu?“ Byl to sám Ježíš, který nás učí, že živá víra hory přehráší! A modlitba je součástí víry! Proto modlit se za naše těžce zkoušené bratry a sestry ve staré vlasti je naší první povinností.

Dnes se modleme a prosme hlavně sv. Antonína za ztracenou víru našich národů zde, ve stínu jeho moravské svatyně ve svobodné Kanadě, a věřme, že naše upřímné prosby, nemohou zůstat nevyšlyšeny. Měli bychom si ale uvědomit, že to není jenom víra a Církev v Československu, která je dnes ohrožena. Podívejte-li se kolem sebe, zamyslete-li se nad svým vlastním životem víry, zpozorujete jistě také určité nebezpečí, vyvěrající i z našeho celkové materiálně bezstarostného, často dokonce pohodlného života zde v našich nových svobodných vlastech. Vždyť právě pohodlnost a bezstarostnost života jsou jedním z největších pokušení proti víře, protože zpohodlníme-li, jsme-li úspěšní ve svém osobním podnikání jsme vystaveni pokušení nezajímat se, a nestarat se o těžkosti druhých. Stáváme se tak často sobeckými i vůči těm nejbližším, kteří potřebují naší pomoci. Dopouštíme se tak hříchu proti základnímu přikázání samotného Krista Pána: „Miluj P. Boha svého, z celého srdce svého... a svého bližního, jako sebe samého!“ Jak může někdo říci, že miluje Boha, kterého nevidí, ani se ho nemůže přímo dotknout, nemiluje-li svého bližního - at' je to manžel nebo manželka, syn nebo dcera, spoludělník, nebo soused, přítel - a ano - dokonce i nepřítel - které nejenom vidíme, ale kteří jsou součástí našeho denního života.

Toto kazání by ale dnes nebylo úplné, kdybych se alespoň krátce nezmiňl o významu svátku Letnic. Jak jsme slyšeli v dnešních liturgických textech. Na dnešní neděli připadá Hod Boží Svatodušní - Svátek seslání Ducha svatého na Apoštoly shromážděné ve Večeradle. Oslavujeme tedy zrod Církve! Ač už sice církev existovala před Letnicemi jako malá skupinka

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ z Československa a jiných evropských zemí

* * *

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky - české a slovenské rekordy - kasety - 8th Tracks - koreni - byliny - kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na kroje - kapesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učebnice - umelecké knihy.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích /české, slovenské, polské, nemecké a italské/.

Právě došla z Československa směs sušených prvotřídních hub - 2 oz. \$6.00, pošt. \$7.85 - 4 oz. \$12.00, pošt. \$14.00 - 1/2 lb. \$23.00, pošt. \$25.65.

České KNIHY - KNIHY

Mnoho novinek - přijďte se podívat.

Malinová širava, Maggi, paprika a jiné kuchyňské potřeby.

Opožděná zásilka kalendáře Československého světa 1984 právě došla. Velmi bohatý obsah s mnoha ilustracemi většinou barevnými, úpravou nejlepší kalendář, co byl kdy vydán. 197 stran, \$2.95, pošt. \$3.95.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Obchodní hodiny: Od pondělí do pátku od 9.30 ráno do 6 večer, v sobotu od 9 ráno do 6 večer (v neděli zavřeno).

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Tež vyplácení fondů-trusts (požítalosti) příbuzným v Československu bez ztrát.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,
Unicopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

BOHEMIA RESTAURANT

6026 W. Cermak Rd., Cicero

DAILY FRESH HOME COOKING
BOHEMIAN AND AMERICAN
CUISINE
HOME MADE PASTRY

BUSINESSMAN'S LUNCHEES

Mon. Thru. Fri.

11 A.M. - 3 P.M. \$3.49

TAKE OUT ORDERS

DAILY SPECIALS

OPEN 11 - 7.30 - Mon. Sun.

Closed Wednesday

☎(312) 652-8351

Your Hostess: Jarmila Dohnal

těch, kteří s apoštolů uvěřili, že Kristus Ježíš je slíbený mesiáš, začala opravdu žít a nebát se Krista hlásat až když byla prostoupena silou a životem Ducha svatého. Co znamenal příchod Ducha svatého je tak výstižně popsáno v dnešním prvním čtení, které jste slyšeli. Apoštolové věděli, co od nich Ježíš očekává, protože viděli Krista vzkříšeného a oslaveného. A přece se báli. Čeho se báli? Židů ve vládě, kteří ukřižovali Ježíše. Snad se báli i svého vlastního neúspěchu, protože nevěděli kudy kam. Ať to bylo to či ono, příchodem Ducha svatého byla jejich víra jakoby zapálena. To, že po tři roky chodili s Kristem a učili se od něho co to znamená být jeho následovníkem, i to, že ho viděli ukřižovaného a pak zase vzkříšeného z mrtvých, to bylo jakoby materiál, nas-hromážděný na hranici a připravený k velkému ohni. Čeho bylo ještě potřeba byla jiskra, která by zapálila tu připravenou hranici. A ona jiskra přišla v osobě Ducha svatého, a hranice pak vzplála s takovou silou, že ani přes hrozná pronásledování Církve během těch skoro 2.000 let onen požár víry nebyl zadušen. Ba právě naopak! Z krve mučedníků se rodí nová, ještě živější víra.

Nejsme i my často jako učedníci ve Večeradle před sestláním Ducha svatého? Jsme sice pokřtěni a vychováni v katolické víře. Dokonce zachováváme základní požadavky našeho náboženství - modlíme se, chodíme v neděli a ve svátky do kostela a občas snad i ke svátostem. Ale že by naše víra byla opravdu živá, že bychom hořeli žářem Ducha svatého, to se o mnohých z nás říci nedá. Jsme stále ještě velice sobečtí - závislí sami na sobě. Nemáme dosti důvěry v prozřetelnost Boží a jsme proto příliš vázání na své vlastní síly a schopnosti. Nejsme schopni být opravdu svobodnými lidmi jako byl onen český kněz - filosof Aťa Mandl, který byl zavřen v koncentračním táboře už za nacistů a pak zase za dnešního komunistického režimu. Když mu při vyslýchání komunistický soudruh hrozil, že nebudě-li spolupracovat, že je ochoten ho zničit, odpověděl mu prý Otec Aťa: „co mi můžete, pane vyslýchající, udělat; nacisté mi podlomili zdraví a ve vašich koncentracích jste mi ho zničili úplně. Také jste mě připravili o mé tituly a mé postavení ve společnosti. Dnes už nevlastním nic jen patřím Kristu Pánu, a toho mi vzít nemůžete, protože Božího Syna zničit nemůžete. Ten vstal dokonce i z mrtvých a jednou se s ním setkáte i vy, ikdyž jej třeba považu-

jete za báhorku“.

Proto nejsme ani schopni mít opravdovou radost ze života! Jsme příliš vázání ohledy na jiné. Neumíme se dát bezpodmínečně do služby pro blaho a vykoupení jiných. Tíží nás těžké okovy sebelásky, z níž vyvěrá závist, zárlivost, pomluvy, nactiutrhání, lež a tím i naše neschopnost být šťastnými.

Vyprosmte si tedy, drazí bratři a sestry v Kristu, při dnešní pouti zde u sv. Antonička onen žár víry, kterého se dostalo v tak hojně míře apoštolům Kristovým ve Večeradle v onen první den Letnic. Dej Bůh, aby se nám dostalo na přímluvu sv. Antonička také sedmi darů Ducha svatého - daru zdravého rozumu, moudrosti, dobré rady, házně Boží, zbožnosti, vědní a síly a to v míře největší Amen.

★

Message of Farewell to Our Friends:

We have loved having you here and we hope and pray that this St. Anthony's Day has brought you some measure of joy and peace in our troubled times. We bid farewell to you who have come here because you treasure the memories and traditions of your youth. Through the faith which you have inherited from the great apostles of the Slavonic peoples, Cyril and Methodius you realize that the joy of the day as well as any true human joy can come only from our communion with the living God, the invisible and eternal source of all life. He is the Lord of history and the consummation of all nations.

We also bid farewell to you who came here perhaps merely as curious on-lookers or because of the „ethnic“, „cultural“ or plain „social entertainment“ value of the festival.

What is it, that makes St. Anthony's Day provide attraction for such a variety of human interests that are seemingly so far apart? It is because, in spite of the external variety, its real inspiration is the life and mystery of Jesus Christ, a mystery of God sharing his life with us and becoming all things to all men. Jesus shared with his fellow men the joy of the wedding feast at

Cana of Galilee, where people were eating, drinking, singing and dancing. But the climax of his work of salvations was his „hour“ - his death and resurrection. And so also our festivities of St. Anthony's Day must be rooted in the celebration of the Mass - the Eucharist in which Christ's „hour“ is continued till the end of time.

In our world of today it is becoming evident to thoughtful men and women that only by returning to the spiritual and moral roots of our existence can we hope to find a truly „human“ quality to our life, whether individual or collective. And so be saved from emptiness, chaos and disintegration.

In this then lies the true significance of St. Anthony's Day. The local traditions nurtured by our ancestors in what - on global terms - is an obscure little place in Czechoslovakia, may be seen by many as a mere sentimental memory of a dead past. But they contain an irreducible core of God's own life and activity and so become universal in their message and outreach. That which is at the core of these traditions transcends time, locality, nations and political systems and the memory of men. The essence of St. Anthony's Day lies in the fact that its festivities manifest God's eternal love for all mankind. Through the joy and good fellowship we experience on that day we are reminded that we should love one another as God loved us. Not merely once a year or on special occasions but every day and in all circumstances.

Dear friends from far and near, a final request: Remember in your good prayers the members of St. Anthony's Parish in Chatham. Those who have started this work and are no longer with us: God grant them eternal rest. Those who have started this work and are no longer with us: God grant them strength. And the small faithful band that carries the work of the parish all year round in patience, hope and love. That their work may bring joy to many others. May the Lord grant his. May he bless you.

V KALIFORNII ZEMŘELA trpitelka Alžběta HOLANOVÁ

Příklad vzácné rodinné solidarity a lásky.

milovaná manželka Jaroslava Holana, narodila se manželům F. a F. Břečkovým v Uh. Brodě na Moravě dne 10. října 1900.

Záhry opustila rodnou zem se svou prvorozenou dceruškou Jindřiškou, aby následovala svého manžela do „Nového světa“ - do Argentiny v Jižní Americe. To, co mělo být jen krátkým pobytem v té zemi, protáhlo se na čtyřicet let. Tam se jim narodil syn Raymond a dcera Isabela.

Když všechny tři děti založily své rodiny, na naléhání jejich dvou dcer, žijících v Severní Americe, přistáli manželé Holanovi v „Novém světě“, tentokrát ve Spojených státech právě na „Den dikůvzdání“, oslavovaný všemi Američany, a po uplynulých 20 let se učili milovat a ctít tuto požehnanou zem. Pan Holan se stal americkým občanem, ale velké přání jeho manželky bylo zmařeno jejím onemocněním.

Před 14 lety ve věku 70 let byla zasažena mrtvicí, která ji zanechala v bezvědomí, zcela bezvládnou a závislou na vlivné a soucitné péči jejího manžela, který s pomocí svých dvou dcer zeťů a vnučat nalezl odvahu a sílu vyhovět v jejich domě všem jejím potřebám, jak by si to sama přála. A bylo to zde, kdy ve středu dne 16. května 1984 v 10 hodin dopoledne ukončil její dlouhý životní zápas a kdy její duše byla osvobozena, aby se radovala z péče a lásky jejího nebeského Otce.

Úžasná odvaha, velká schopnost k osobní oběti a rovněž neomezená důvěra v Boha, které jí dávaly neustálou sílu učinit ještě další krok, ke kterému se družici nemohli odhodlat, přenesly se v plné míře na všechny členy její rodiny. Ano, po Bohu, její domov a rodina byly tím, o co se starala a co milovala nejvíce.

A tak její manžel Jaroslav, dcery Henrietta Englander a Isabel Dodds, její milovaný syn Raymond, který jako její zeť Ignacio Englander ji předešl do věčného domova, snacha Marta Holan v Argentíně, zeť Derek Dodds, vnučata Susan a Robert Taylor, Rosalind a Monica Englander, Derek Dodds, Jr., Ariel and Sylvina Holanovi v Argentíně stejně jako její pravnucci Jonathan a Petr Taylorovi, vzdávají díky a chválu Bohu za všechny její projevy lásky a péče, které přijali, a modlí se za věčný odpočinek její duše.

Za v Pánu zesnulou byla sloužena zádušní mše v kapli Holy Gross Mausoleum a pak bylo její tělo uloženo k dočasnému spánku na hřbitově Holy Gross 18. května. V době 14 let jejího bezvědomí byl jsem několikrát žádán sloužit máti svatou nebo posloužit jí svátostmi a vždy jsem byl naplněn obdivem nad láskou, úslužností a pozorností její rodiny, zvláště obou dcer, s jakými věnovaly všemožnou péči a laskavost své mamince, po celou dobu 14 let. V dnešní sobecké době je to zvlášť následování hodný příklad.

P. Jaroslav Popelka S.J.
(z Věstníku katolické misie)

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

COMPLETE CLEANING SERVICE

Odborné čištění koberců
a čalouněného nábytku
(křesla, sofy, gauče)

* Mytí stěn
* Barvení vnitřní i venkovní
* Čištění okapových žlabů

Karel B. DUŠEK

POCTIVÁ PRÁCE - NÍZKÉ CENY

„Senior Citizens“ mají 10 % slevy!

VOLEJTE ☎ 484-7684

LÉKARENSKÝ TELEFON:

484-0106

DOMÁCI TELEFON:

749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Londýn. — President Reagan a jeho společníci na 10. vrcholné ekonomické schůzi ve svém závěrečném komuniké učinili výzvu na pokračování vyjednávání se Sovětským svazem o omezení nukleárních zbraní, požadovali skončení iránsko-iráckého konfliktu a vyslovili svou rozhodnost podniknout potřebné kroky na zastavení mezinárodního terorismu. President Reagan se vrátil do Washingtonu v neděli 10. června.

● ● ●
Chartúm. — V Sudánu bylo vloni zavedeno úředně islámské právo „sharia“. Prvním cizincem, který podle něho byl nyní odsouzen k trestu a potrestán byl italský misionář Rev. Joseph Manara. Na veřejnosti byl zlynčován: dostal 25 ran dýtkami, musil zaplatit pokutu 300 dolarů a bude muset pobýti 30 dnů ve vězení, protože při prohlídce jeho bytu byly nalezeny jedna lahve whisky, 16 lahví mešního vína a krabice s pivními konzervami. Na stejném veřejném místě, kde bylo provedeno toto bičování, byla také podle muslimského práva useknuta pravá ruka dvěma mužům, usvědčeným z krádeží. Celkem bylo v květnu provedeno 14 amputací pravé ruky zlodějům. - Italské a vatikánské diplomatické zastupitelství v Sudánu protestovalo u sudánské vlády proti tomuto provedení trestu podle islámského práva na italském misionáři.

● ● ●
Madrid. — Felipe González, socialistický ministerský předseda Španělska, prohlásil 3.

června, že Španělsko nevstoupí do vojenské struktury NATO, ačkoliv zůstane spojencem západu v této organizaci, do které vstoupilo před dvěma roky za vlády politického středu. V týž den v Madridě demonstrovalo 250 tisíc lidí pro vystoupení Španělska ze smlouvy NATO, pro zavření čtyř US vojenských základů na území Španělska a za neutrální zahraniční politiku. Gonzálezovo oznámení je nepřijímné Spojeným státům a vsem západním spojencům, kteří povzbuzovali Španělsko, aby se stalo plným členem smlouvy NATO.

● ● ●
Denver. — Při olejové krizi v r. 1974 za arabského embarga US vláda dala natisknout lístky na gazolin pro případ možného velkého nedostatku oleje v důsledku této krize. Natisknutí 4,8 bilionů těchto lístků tehdy stálo US vládu 10 milionů dolarů. Brzo po natisknutí gazolinových kuponů US vláda však rozhodla, že vhodnější je nechat lidi čekat v dlouhých řadách na gazolin než zavést prodej gazolinu na lístky. Pak byly tyto lístky po dobu 10 let chovány na vojenské základně u Pueblo, Colo.; toto uskladnění stálo 200.000 dolarů. Nyní budou tyto lístky zvláštními stroji zničeny; tento proces bude stát dalších 145.000 dolarů, a pak že by nebylo možno nějaký ten dolar ve vládě ušetřit!

● ● ●
Washington. — US státní tajemník Shultz řekl, že za své návštěvy v Managvě 1. června hluměl předsedovi vojenské

LETEM



SVĚTEM

juntý Nikaragvy Danielu Ortegoví tyto US požadavky, které by bylo třeba uskutečnit, mají-li se vztahy mezi USA a Nikaragvou zlepšit: 1) Nikaragva přestane pomáhat salvadorským guerilům, včetně řízení jejich vojenských operací. 2) Kubánští vojáci a Sověti by musili Nikaragvu opustit. 3) Nikaragva by musila snížit stav své branné moci, aby nebyla ohrožením svých sousedů. 4) Sandinisté by se měli vrátit k svým původním cílům a vzdát se své marxistické revoluční ideologie, aby Nikaragva mohla nastoupit cestu k pluralismu, demokracii a k respektu lidských práv.

● ● ●
Los Angeles. — Úřední filipínská komise, vyšetřující zavraždění vůdce filipínské vládní opozice Benigno Aquino 21. srpna 1983 na manilském letišti, přiletěla 5. června do Los Angeles, aby tam vyslechla výpovědi amerických kriminálních zločinců i filipínských svědků, kteří se doma ve své vlastní zemi neodvážili svědčit v obavě, že by za to byli vládou zlikvidováni, jako se to už stalo několika nepohodným svědkům. Předsedou této komise je Corazón Agrava, soudce filipínského apelačního soudu ve výslužbě. Tato komise už dříve vyslechla jiné svědky v Japonsku. Americký specialista v balistice Alfred Johnson prohlásil před touto komisí, že pouhým zásahem kulky nebylo možno

dosáhnout toho, aby Aquino sám od sebe prudce klesl dopředu; někdo do něho musil strčit. Jiní svědkové na letišti přítomní totiž dříve tvrdili, že vojáci, kteří Aquina doprovázeli, do něho skutečně strčili, když ho zastřelili. Jiný Američan, Bruce Koenig, specialista magnetofonových pásek ve službách FBI, zase dověděl, že podle magnetofonové pásky, pořízené jedním žurnalistou 48 vteřin před Aquinovým zastřelením, bylo slyšet dva hlasy, jež mohly být pouze hlasy filipínských gardistů: „Fusila! Fusila!“ - zastřel ho, zastřel ho! - Dne 7. června svědčil 35letý Filipínek José Fronta Santos, který ze strachu před vládními agenty uprchl v lednu 1984 do Spojených států, řekl, že byl členem filipínské vojenské čety smrti, zvané „Monkees“, a že v této své funkci obdržel od generála Luthera Custodio - (důstojníka výzvedné služby a velitele bezpečnostních sil letiště Manily) - třikrát rozkaz, aby Aquina zastřelil: dvakrát za jeho pobytu ve Spojených státech, v letech 1981 a 1982, a naposledy v předvečer Aquinovy vraždy. Mimo jiné mají být ještě slyšeni dělník na letišti Manily Ruben Regalado, svědčící proti vládní verzi událostí, a major Ernesto Rosales, který prohlásil, že Aquinovo zavraždění bylo „vojenskou operací“.

● ● ●
Londýn. — Dne 7. června byla v Londýně za přítomnosti presidenta Reagana zahájena 10. vrcholná ekonomická konfer-

ence sedmi předních průmyslových demokracií: Spojených států, Kanady, Japonska, Anglie, Francie, Západního Německa a Itálie. Západoevropské spojenci - hlavně Západní Německo - tam Spojeným státům vytkli jejich vysoký rozpočtový schodek a vysokou úrokovou míru, jež jsou nepřítelové západoevropským ekonomikům v jejich snaze o oživení z recese a zároveň zadluženým zemím Třetího světa, které pak nejsou schopny ani platit úroky ze svého dluhu ani svůj dluh splácet.

Západoevropské ekonomové se domnívají, že vysoká úroková míra Spojených států má svou příčinu ve vysokém US rozpočtovém schodku. Spojené státy naopak zase tvrdí, že vysoký US rozpočtový schodek nevede k vysoké úrokové míře, a že Evropa má své vlastní ekonomické problémy, nezávislé na Spojených státech. President Reagan ve snaze uklidnit své západoevropské spojence předpověděl, proti mínění většiny amerických ekonomů, že později letos v USA úroková míra klesne, a zároveň ujistil, že jeho vláda provede potřebné kroky ke snížení rozpočtového schodku. Dne 8. června účastníci schůze uveřejnili společně „Prohlášení o demokratických hodnotách“, složené květnatým stylem, ve kterém vynesli osobní svobodu, lidská práva, svobodu podnikání a sociální spravedlnost. Také zamítli užívání síly pro vyřešení sporů; mezinárodní neshody je

ATARI -INTELEVISION- ODYSSEY

*Balley and many others.
Home video cartridges at
wholesale prices.*

Shipped anywhere

Mluvíme česky

**FREE PRICE LIST
UPON REQUEST**

Vanik's Stamps & Coins

3747 Grand Blvd.

Brookfield, Ill. 60513

Phone 485-9066

Máte zájem o dobrou muziku?

HLEDÁM

muzikanty - profesionály, kteří mají vážný zájem o zlepšení hudebního repertoáru našich chicagských exilních i krajanských zábav a pikniků.

Všem nám bude lépe, když vedle valčíků, polek a starosvětského rytmu „um-tata, um-tata“ rozpálíme tváře tanečnic a tanečníků foxtrotem, charlestonem, trampskými písněmi i melodiemi nejmodernějšími.

Jsem bubeník a hledám výborného saxofonistu, basového i sólového kytaristu a k dobré muzice je dnes nezbytné třeba „kouzelníka“ na elektrofonické varhany.

Kdo má talent a opravdu toužíte se „dát dohromady“, hrát pro svou potěchu a lidem dělat náladu zpěvem a dobrou hudbou k poslechu i tanci volte denně po 7 hodině večer na ☎ 863-1427

1959 25 LET 1984
profesionální cestovní služby
**HLAVNÍ SKUPINOVÉ ODLETY DO PRAHY
A BRATISLAVY z Chicaga neb New Yorku
za nejnižší ceny**

**14. června, 5. července, 2. srpna, 6. a 16. září
na 16, 23 a nebo 30 dní pobytu.**

LETNÍ VÝLETY: 1 týden pobytu, letenka, hotel
a přeprava zavazadel

Freeport	\$349.00	Orlando	\$229.00
Nassau	\$319.00	Jamaica	\$389.00
Cancun	\$289.00	Acapulco	\$399.00

Hawajské ostrovy: 1 týden pobytu \$709.00 2 týdny \$789.00.

Las Vegas special: 3,4, neb 7 dní pobytu od \$254.00.

New Orleans World Faire autobusový zájezd na 9 dní, odjezd z Berwynu 24. září. Cena jen \$598.00.

Reservace a letenky provádíme na Computer systému.

Pojištění na \$100.000 s každou letenkou zdarma.

ZAVOLEJTE O PODROBNÉ INFORMACE

**WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.**

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

nutno řešit rozumným dialogem a vyjednáváním. - Reagan chce - podle mínění US politických pozorovatelů - touto svou cestou do západní Evropy zvýšit pravděpodobnost svého znovuzvolení na prezidenta Spojených států při listopadových volbách.

Praha. — Podle tiskové kanceláře „Agence France Press“ v Československu přibývá Vietnamců. Už jich tam má žít 40 až 50 tisíc. Po Sovětech je to nejpočetnější skupina cizinců, která v dnešním komunistickém Československu žije a pracuje. O důvodech jejich imigrace do našich zemí komunistické úřady prohlašují, že si je vláda vyžádala, protože ČSSR má při nedostatku pracovních sil. Neví se, jak jsou vybírání a přicházejí-li k nám dobrovolně či z donucení. Protože se údajně s domácím obyvatelstvem příliš nestýkají, ale mají své vlastní ubikace, společenské a sportovní kluby a dokonce i své vlastní pracovní odbory, francouzské noviny mají za to, že jsou do Československa posíláni zároveň na školení a zároveň za odměnu, aby se přesvědčili, jak vypadá „rozvinutá socialistická společnost“, kterou pak mají jednou pomoci budovat ve své asijské vlasti. At' je tomu už jakkoliv, skutečnost zůstává, že 4.300 jich pracuje na Slovensku v textilu a v různých oborech strojírenského průmyslu, 450 jich je zaměstnáno v Moravské Ostravě, 422 jich pracuje ve Zlíně - Gottwaldově v obuvnickém Svitě - (bývalý Baťa) a tvoří už asi třetinu dělníků v sázavských sklárnách. Naši lidé jim říkají „rákosníci“. Kromě jmenovaných míst a podniků jsou prý také v plzeňské Škodovce, v různých továrnách severovýchodních Čech a celkově se chovají prý slušněji než Kubánci a jiní cizinci z komunistických zemí.

V KVĚTNU 1984 SLAVÍME 12 LET

ZASÍLATELSKÉ služby po celém světě, druhý rok po otevření obchodu ve Vídni a zahájení zasilatelské služby v USA.

Nové antikvární knihy, gramofonové desky a časopisy na jedné adrese:

BOHEMIA BOOK STORE,
Petr Pastrňák,

krajanské knihkupectví
zasilatelská služba

Lindengasse 5, 1070 WIEN,
Austrie.

BOHEMIA BOOK STORE,
VI. Střežek,
1580 Madison Street,
OAKLAND, CA 94612, USA

Zpráva prezidenta Reagana o stavu lidských práv ve vých. Evropě

(Pokračování ze str. 1)

příbuzných ve Spojených státech se ve srovnání se situací, existující před rokem, ještě snížil. Američtí občané českého a slovenského původu mají často s návštěvou Československa různé obtíže.

Sjednocování rodin sleduje zpráva prezidenta Reagana velmi podrobně: československá politika se ani v tomto případě nezlepšila. Teoreticky smí českoslovensští občané navštívit Západ každé tři roky. V praxi se však jednotlivé případy značně liší. Československo neplní ani dohody o výměně informací. S výjimkou několika výtisků listu komunistické strany Spojených států, DAILY WORLD, se v Československu nemůže volně prodávat žádná americká publikace. Neobvykle vysoké je v Československu procento promítaných amerických filmů. Většinou však jde o několik let staré snímky, často alespoň nějakým způsobem kritické vůči

americké společnosti. Korespondent Hlasu Ameriky, David Lent sídlící ve Vídni, požádal v srpnu loňského roku o občasnou akreditaci v Československu. Československé ministerstvo zahraničí dosud o věci nerozhodlo. Československo dovolilo dočasnou činnost profesoru americké literatury Paulu Levinovi, americké spisovatelce Francine du Plessix-Grayové, a divadelnímu režisérovi Jacku Hofsissovi, kteří Československo navštívili v rámci programu střežkové organizace Hlasu Ameriky, Americké informační služby, USIA.

Petr HORÁK

Pozn. redakce: Z krajanských novin v USA jsou do Československa jediné přípustné: texaský „Hospodář“, chicagský „Věk rozumu“ a býval prý i „Zahrádkář“ a „Nová doba“. Z Texasu tam mohou na prázdniny zájezdit studenti češtiny a z New Orleans prof. Hrubecký, zájezdy některých starokrajanských spolků, různí jednotlivci a zlepšilo se prý vyřizování návštěvních víz u příležitosti úmrtí nejbližších příbuzných.

Doba zápasů a hrůz

Tak zní název nové knihy exilového básníka Josefa V. Tománka z New Yorku. Tuto sbírku satirických veršů ve vkusné grafické úpravě vytiskl „Našinec“ v Texasu. Krátké šlehy postihují zde nejen komunistické vůdce a jejich přísluhovače, ale i všechny ty, kdo doma i v exilu nesou vinu za porobu národů v okupovaném Československu Sovětským svazem. Z veršů našeho známého legionáře a emigranta, Volynského Čecha J. Tománka, vyzraje pevná víra, že osvobození naší vlasti a rozkvět národních a křesťanských tradic národa se nezdáritelně hlíží.

Sbírka veršů má 60 stran a včetně poštovního stojí \$4,00. Objednávky vyřizuje: Hlas - Voice, Edice knih a hudby, 85-31, 168 stran, Jamaica, L.I. New York 11432, USA.

Převážně vážně -

Hledám charakterní milou a sympatickou partnerku do 30 let, znající hodnotu domova, práce, přátelství a vzájemného porozumění.

Jsem vysokoškolař 180/72. Společenské postavení neovlivňuje posudek.

Foto čestně vrátím!
Píšte pod značkou „Převážně vážně“ do našich novin.

JENDOVÍ PETLÍČKOVÍ K SEDMDESÁTCE

Náš Sokol, Jan Petlíčka, sportoval od malička. Slávisťou byl vlasně z pudu, když kopal z hadrů míčodu, prý miloval nejvíce Dejvice a Košice. V New Yorku byl sportu hráz, založil sportovní Svaz a pak v přátel věrném kruhu dival se na mléčnou dráhu a zpíval tramské písničky. Přejeme Ti, Jane milý, at' jsi stále v sportu čilý, at' máš zdraví jako duh, to přeje náš slavný klub.

Přemek Kocián
z Clevelandu

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

další zásoba
postací

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

SRDEČNÉ POZVÁNÍ NA RODINNÝ PIKNIK KLUBU DOMOV A SPOLKU SV. VOJTĚCHA

Srdečně zveme vás, vaše rodiny, přátele a známé na náš tradiční letní piknik, který letos pořádáme v neděli 1. července v lesní rezervaci „Schuth's Grove“ číslo 2 na Čermákově třídě a Desplaines Ave., v No. Riverside, hned u křižovatky těchto dvou ulic.

Začátek pikniku je ve 12 hodin, kdy se začnou prodávat piknikové speciality: opékané moravské klobásky, párky, vutry, špek s paprikou, uzené s chlebem a okurkou. V tutéž dobu se začnou „čepovat“ chlazené nápoje tuzemských i cizozemských značek u našeho „lesního“ baru.

Naše oblíbené písničky si zapíváme za doprovodu harmoniky Ludvíka Rafaje.

Na pikniku máte možnost si zaspotovat, zahrát si se svými přáteli volejbal, anebo kteroukoliv vaši oblíbenou hru. Děti - jako každým rokem -

budou mít možnost vyhrát nějakou sladkou odměnu v závodních hrách.

Bud'te tak hodní a pokud můžete, přineste si laskavé skládací židle a stolky, neboť jak jste sami už zjistili na jiných piknících, v lesních rezervacích stolu stále více „ubývá“.

Jelikož letošní náš piknik se koná téměř v předvečer amerického svátku nezávislosti, přijd'te tento americký národní svátek oslavit mezi nás se svými rodinami, přáteli a známými.

V případě nepříznivého počasí se piknik koná v příjemně chlazeném sále chicagského „Velehradu“ 2657-59 So. Lawndale Ave..

Těšíme se, že se s vámi se všemi na našem pikniku sejdem:

Za Klub Domov:

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

duchovní rádce

Pavla Kůrková

místopředsedkyně

Františka Uhlířová

tajemnice

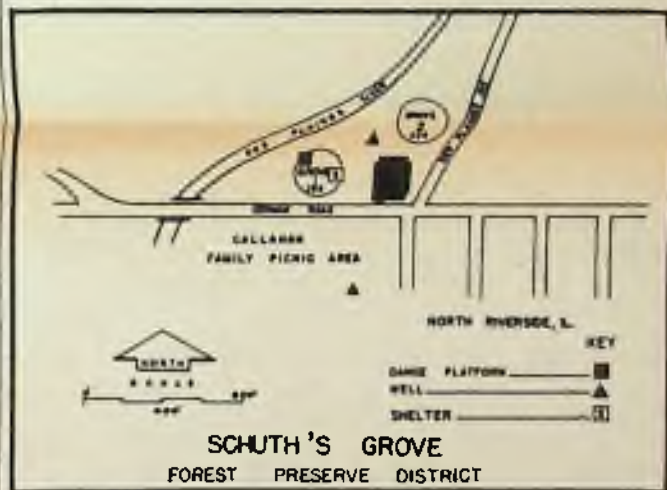
Ludvík Pospíchal

pokladník

Za Spolek sv. Vojtěcha:

Rudolf Solfronk, st.

předseda



**Klub Domov z NSČK a Spolek sv. Vojtěcha
z ČKJ**

srdečně svou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK.

pořádány

V NEDĚLI 1. ČERVENCE 1984

V LESNÍ RESERVACI SCHUTH'S GROVE
(Čermáková tř. a Desplaines Ave., N. Riverside)

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- * Speciality "piknikové kuchyně"
- * Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- * Volejbal — hudba — zpěv — závodivě dětské hry
- * Přijďte všichni, kdo chcete v letním vedru pookřát v přátelském ovzduší a v Boží přírodě!

V případě nepříznivého počasí se „piknik“ koná v sále Velehradu na Lawndale Ave. v Chicagu.

SPORT



Máš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

(Dokončení z min. čísla)

USA vyšly Sovětům ve všem vstříc.

Mluví amerického ministerstva zahraničí John Hughes prohlásil, že Spojené státy se snažily Sovětskému svazu vyjít vstříc ve všech otázkách, spojených s organizací olympiády. Americká vláda například po dobu konání olympiády v Los Angeles suspendovala zákaz přistávání sovětských letadel ve Spojených státech a sovětských lodí u amerických břehů. Mluví zdůraznil, že Spojené státy při organizování olympijských her se Sovětským svazem úzce spolupracovaly. Černošský starosta Los Angeles, Tom Bradley prohlásil, že Sovětský svaz byl soustavně ujišťován, že bezpečnost jeho sportovců na olympiádě bude zajištěna.

Bezpečnost je podle předsedy Organizačního výboru olympiády, Petra Ueberrotha něco, na čem organizátoři her spolupracovali po čtyři roky s bezpečnostními složkami na všech úrovních. Sovětům to vysvětlili do podrobností. Velitelé bezpečnostních složek sovětským činitelům nabídli, že se s nimi setkají, aby jim vysvětlili i nejmenší detaily. Sovětské činitelé se před vlastním vyhlášením bojkotu zdáli být s bezpečnostními otázkami spokojeni. Peter Ueberroth dnes říká totéž, co už je jasné všem zasvěceným - důvodem bojkotu nebyly obavy o bezpečnost účastníků her. Kdyby to byla pravda, Sovětský svaz by nyní neposílal na olympijské hry v Los Angeles své sportovní funkcionáře a rozhodčí. Faktem ovšem je, že funkcionáři jsou

sovětskými orgány vybíráni tak, že není třeba se příliš obávat, že zůstanou na Západě. V tom spočívá také jeden z důvodů sovětského bojkotu - obavy z emigrace některých sportovců. Nebyl to však důvod hlavní. Co tedy? Mluví amerického ministerstva zahraničí, John Hughes už přece prohlásil, že Spojené státy vyšly Sovětskému svazu vstříc ve všech jeho organizačních žádostech a námitkách. Jedním z hlavních dvou důvodů je prakticky podle všech komentátorů skutečnost, že Spojené státy odvolaly svou účast na olympiádě v Moskvě v r. 1980. Sovětský svaz se za to dnes mstí. Ovšem, jak řekla například vedoucí americké delegace v Organizaci spojených národů Jeanne Kirkpatricková, prezident Jimmy Carter reagoval před čtyřmi lety na zkušenost světa se zpolitizováním olympijských her z doby Adolfa Hitlera, který využil berlínské olympiády z r. 1936 k velké propagandě svého režimu. A tak v r. 1980 nikdo nechtěl účinkovat v něčem podobném v Moskvě. President Carter podle názoru velvyslankyňe Kirkpatrickové prostě nechtěl přispívat k oslavování Sovětského svazu v době, kdy se tato země angažovala v brutální politice represe, invaze a okupace Afghánistánu. Mluví amerického ministerstva zahraničí k tomuto tématu ještě dodal, že zatímco Amerika bojkotovala moskevskou olympiádu v r. 1980 na protest proti skutečně barské sovětské invazi do Afghánistánu, Spojené státy se nedopustily ničeho, co by se dalo k tomuto činu - i k pokračující okupaci Afghánistánu - přirovnat.

Shodné názory.

Profesor mezinárodního práva univerzity v jižní Kalifornii

Carl Christol řekl, že sovětské rozhodnutí vrhá špatné světlo na sovětský systém, který - jako každý totalitní režim - nesnese žádnou kritiku. A správně předpověděl, že Moskva zabráni v účasti na hrách i svým satelitům.

A nyní už přejdeme k té přičině sovětského bojkotu, která je podle mnohých předních politiků, novinářů a univerzitních profesorů příčinou nejpodstatnější: Americký ministr zahraničí George Shultz uvedl, že sovětské rozhodnutí bojkotovat olympiádu v Los Angeles je součástí současného rozsáhlého sovětského plánu naprosto zmrazit vztahy se Spojenými státy. Za Andropova by podle některých politiků pozorovatelů k bojkotu zřejmě nedošlo; vedoucí sovětské delegace na zasedání Mezinárodního olympijského výboru v Sarajevu - Konstantin Andrianov - dokonce začátkem letošního roku pochoval připraven na letní olympiádu v Los Angeles. Nyní se však nové sovětské vedení snaží učinit vše pro ochlazení styků s Washingtonem, aby tak přimělo americké voliče volit letos v listopadu ze strachu z možné konfrontace jiného prezidenta USA než Ronalda Reagana. Co tomu třeba říká bývalý americký ministr zahraničí Henry Kissinger?

Podle mého názoru - říká Henry Kissinger - hraje Sovětský svaz v této chvíli nemoudrou a nebezpečnou hru. Zjevně se pokouší vytvořit uvnitř Spojených států takovou situaci, aby to vypadalo, že v oblasti chladných vztahů mezi Východem a Západem může za všechno Reaganova vláda, a aby i některé evropské státy obvinily Ameriku, že Reagan nese hlavní vinu na napětí mezi Východem a Západem. Dr. Henry Kissinger je přesvědčen, že Sovětský svaz bojkotuje letošní olympiádu v Los Angeles především proto, aby podkopal vyhlídky prezidenta Reagana na znovuzvolení v listopadových volbách. Předpokládá však, že toto úsilí se Sovětskému svazu nevyplatí, a že se mu dokonce vymstí, a to právě v oblasti americké domácí politiky. Pokud Sovětského svazu zasahovat do americké vnitropolitické situace je v tomto případě podle dr. Kissingera příliš průhledný; každý Američan totiž ví, jak se americká vláda snažila zajistit hladký

průběh olympiády, a ví i to, jak jsou sovětská obvinění z neochoty USA k spolupráci se Sověty v otázkách bezpečnosti nepravdivá. Proto dr. H. Kissinger konstatuje, že zmíněné sovětské rozhodnutí nakonec prezidentu Reaganovi spíše prospěje, než jej poškodí. Podobný názor zastává i bývalý americký prezident, Richard Nixon, který se domnívá, že zmíněná sovětská politika, pokoušející se podkupat postavení prezidenta Reagana u amerického lidu, se může Sovětům vrátit jako bumerang.

A co říká sovětskému bojkotu sám prezident Reagan? Nejdříve poznamenal, že zatímco ve starém Řecku v době olympiády utichly války, moderní člověk naší doby tohoto ideálu nedorostl. Dále zdůraznil, že sovětská tvrzení, „důvodující“ olympijský bojkot Moskvou, jsou naprosto falešná, a že to lze snadno dokázat. Politická motivace sovětského činu je mu však prý spíše hádankou. Potom se prezident Reagan v rozhovoru s novináři sám sebe zeptal - „co jsme jim vlastně udělali?“ - a hned si také sám odpověděl: „Američané dali pouze Sovětům jasně najevo, že je nenechají stát se tak mocnými, aby se pak sami mohli stát objektem jejich nukleárního vydírání. A že Američané také dali najevo, že jsou ochotni ve vzájemné redukci zbraní dojít až k naprostému odzbrojení, jestliže ovšem k tomu bude ochotný i Sovětský svaz.“

Reaganův projev ke sportovcům

Poslední květnový týden se prezident Reagan k otázce sovětského bojkotu letní olympiády v Los Angeles vrátil: za návštěvy olympijských atletů v Colorado Springs poznamenal, že přípravy na olympiádu pokračují normálně, a že letní olympiáda bude mít velký úspěch.

V americkém olympijském tréninkovém středisku potom prezident Reagan americkým sportovcům řekl:

„Je nešťastné, že na hrách nebudou zastoupeny všechny země. Doufám však, že chápete, že úspěch olympiády a váš osobní úspěch na olympijských hrách v žádném případě nezávisí na politických machinacích držitelů moci v zemích, jež jsou méně než svobodné.“

Je zajímavé, že po počátečním rozhořčení a zklamání se dnes mezi většinou americké

veřejnosti projevuje názor - „když přijet nechtějí, tak at' nejezdí“. Člen lehkotletického amerického týmu, týčkař Earl Bell, nejprve viděl v neúčasti sportovců z východního bloku jen škodu; dnes však říká, že olympijská medaile zůstane olympijskou medailí i při neúčasti Sovětů. Podle průzkumu veřejného mínění mezi americkými obyvateli si pouze pětina občanů myslí, že Sovětský svaz měl alespoň částečně oprávnění olympiádu bojkotovat. A ještě méně než pětina občanů se domnívá, že „bezpečnost“ sportovců hrála v sovětském rozhodování o bojkotu vůbec nějakou roli. Zajímavé je také stanovisko známého amerického černošského komentátora Carla Rowana, kterého někdy citují i východní sdělovací prostředky, protože obvykle zastává stanoviska spíše kritická k americké vládě. V souvislosti se sovětským bojkotem olympiády Rowan však napsal, že se nesluší Sověty přesvědčovat, aby do Los Angeles přece jen přijeli. Podle Carla Rowana měl prezident Carter pravdu když rozhodl, aby Američané olympiádu v Moskvě bojkotovali. Mezi tehdejšími americkým bojkotem a dnešním sovětským bojkotem je totiž velký rozdíl. Amerika svým bojkotem před čtyřmi roky podle Rowanova názoru vyjádřila rozhořčení nad znásilněním Afghánistánu. Sovětský svaz má ještě dnes v Afghánistánu přes sto tisíc svých vojáků, kteří se tam prokázaně dopouštějí nelidskostí. A tak současný sovětský bojkot americké olympiády podle Rowana nejspíše připomene lidstvu morální imperativ, jenž vedl Spojené státy k bojkotu moskevských her, zatímco Sověty vedly k bojkotu jen jejich zloba, pýcha a strach. Navíc je zajímavé, že většina satelitů Moskvy se bojkotu olympiády v Los Angeles uputně brání. Rumunsko se proti sovětskému požadavku postavilo a prohlásilo, že své sportovce na olympiádu do Ameriky pošle. Polsko vyjádřilo nad rozhodnutím bojkotovat letní olympiádu hluboké politování. Sovětskému nátlaku se zpočátku bránili i Maďaři a Východní Němci. A k naprostým sovětským satelitům se do dnešního dne připojil jen Irán pod vládou Ajatoláha Chomejního. Přes veškerou sovětskou snahu to stále vypadá na to, že v Los Angeles bude letos překonan rekord účasti zemí na olympijských hrách. Richard Perleman, tiskový referent organizačního výboru letní olym-

20. června 1984 — skupinový let do Československa. Doprovázená výprava.

28. července - 11. srpna — plavba na lodi SS Norway zahrnuje Severní pól a norské fjordy.

Ríjen 1984 — cesta po Africe na 19 dní.

CINAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phoncs (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

piály uvádí, že do Los Angeles už došli závazné přihlášky 132 zemí; to je 10 zemí víc, než byl dosavadní rekord, vytvořený na letní olympiádě v Mnichově v r. 1972. A tak dnes zdejší veřejnost pocítí uje lítost snad jen nad sportovci Sovětského svazu a jeho satelity, kteří ztrácejí životní příležitost k sporovému úspěchu pro poulé sovětské politické zájmy.

„INDI 500“

Poslední květnová neděle patřila největšímu automobilovému závodu světa - INDI - ANAPOLIS 500. Podruhé v životě jej vyhrál 32letý Američan. Rick Mears, pocházející z malého Bakersfieldu v Kalifornii. Rick Mears dosáhl na 500 mil dlouhé trati rekordní průměrné rychlosti 263 celé, 309 setin kilometru za hodinu. A v tréninku dosáhl jiný Američan - loňský vítěz Tom Sneva - průměrné rychlosti na jedno kolo přes 338 kilometrů za hodinu! Sneva, startující stejně jako Mears na voze March-Cosworth, byl hlavním favoritem závodu; a ještě ve 168 kole, kdy musel pro poruchu vozu odstoupit, jezdil s nevelkým odstupem za Mearsem na druhém místě. Mears potom zvítězil nejen v nejrychlejším čase historie, ale také s největším náskokem za uplynulých 17 let závodu. V letošním, už 68. ročníku INDIANAPOLIS, si vedli výborně nováčkové. Druhé místo obsadil s dvoukolovou ztrátou na vítěze Roberto Guerrero z Kolumbie, a nováčkové - Američané Al Holbert a Michael Andretti - skončili na 4. a 5. místě. Na třetí místo se mezi tyto nováčky okruhu Indianapolis vklíní několikanásobný vítěz tohoto závodu, Američan Al Unser. Zajímavé je, že 6. místo obsadil nestárnoucí nejpobornější představitel amerického automobilismu, A.J. Foyt. Jak to tentokrát opakoval po mnohých jiných odbornících dnešní komentátor americké televizní sítě ABC, hývalý automobilový mistr světa - Skot Jackie Stewart; okruh Indianapolis je skutečně největším a nejpobornějším automobilovým závodem světa. Přišlo se na něj podívat opět skoro půl milionu diváků, a desetimiliony dalších jej sledovaly na televizní obrazovce. Kolem okruhu je přes 260 tisíc míst k sezení. Místa k stání se dají jen těžko spočítat. Ještě dodejme, že vítěz Rick Mears patří do závodní stáje jedné z největších postav historie automobilového sportu, Američana Rogera Penskeho.

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

JEŠTĚ JEDNOU O DEZINFORMACI

I za cenu, že se opakujeme, pokládáme za nutné upozornit znovu na činnost komunistických dezinformačních míst v Praze a Bratislavě.

Tato činnost, úzce spojená se špiónáží, sleduje pozorně jak disidenty v Československu, tak politický exil na západě. Vedou se podrobné kartotéky, sleduje se exilový a krajanský tisk, odposlouchávají se telefonické rozhovory, vydržuje se síť informátorů, používá se výhod nejnovější elektronické techniky a zneužívá se západních demokratických svobod. Jsou také důkazy o tom, že se děje snaha působit na ty, kteří již získali občanství svých hostitelských zemí, a zejména na ty, kteří si „upravili“ či hodlají upravit poměr ke staré vlasti.

Účelem amozřejmě je rozvrat osobních, politických i národnostních vztahů mezi jednotlivci a organizacemi v exilu, mezi disidenty doma a mezi exilem a domácí protikomunistickou opozicí. Děje se tak pomocí falšovaných dopisů, podvržených tiskovin i osobním šířením nepravdivých zpráv.

Ve zvýšené míře je v poslední době zájem dezinformačních míst o Chartu 77, která je trnem v oku režimu, protože celému světu ukazuje, že odpor proti komunistické vládě a vůle znovu nabýt svobodu v Československu neuměly. Například se dějí pokusy stavět Chartu do protikladu k obnově náboženského života.

„Charta 77“ ve svých vlastních slovech „není žádné hnutí, ale je to trvalá společná iniciativa jednotlivých občanů nejrůznějšího věku, povolání, politických názorů i náboženských přesvědčení, které spojuje pocit odpovědnosti za běh věcí obecných a odhodlání zasazovat se za nápravu jejich neutěšeného stavu na základě neotřesitelného respektu k určitým základním hodnotám, jako jsou svoboda, spravedlnost a důstojnost člověka.“ Tento demokratický, pluralistický postoj by měl být příkladem i exilu, který není a nemůže být „jednotný“. Jednotní máme však být v těch „základních hodnotách“. Masaryk kdysi řekl, že rozčilení není program. Rozčilení, bohužel, někdy zastihuje tuto jednotu exilu, což plně využívá pražská a bratislavská dezinformace.

SCHŮZE VÝKONNÉHO VÝBORU RSC

Schůze výkonného výboru Rady svobodného Československa se bude konat 30. června v New Yorku.

Na programu bude zpráva předsedy o činnosti Rady; volba funkcionářů na další tříleté období; pracovní program na toto období; návrh na nové členy zastupitelstva; oblastní sbory v Evropě; postavení Rady ve vztahu k domovu, její poslání v exilu a zahraniční politická práce.

Letos tomu bude 10 let od obnovení činnosti Rady svobodného Československa, která byla ustavena už v roce 1949.

GENERÁLNÍ VÝBOR SHROMÁŽDĚNÍ EVROPSKÝCH POROBENÝCH NÁRODŮ

Generální výbor Shromáždění evropských porobených národů (ACEN) zasedal 24. května v Estonském domě v New Yorku. Schůzi řídil předseda Štefan Korboňski, který referoval o mezinárodní situaci a poměrech v Polsku a odsoudil Sovětský svaz pro jeho politické zneužití ideje olympijských her.

Zástupci jednotlivých národních výborů podali zprávu o svých zemích. Za Radu svobodného Československa promluvil místopředseda jejího výkonného výboru Dr. Martin Kvetko, který poukázal zejména na brutální komunistický náboženský útlak, v němž čs. komunisté mají dnes primát na světě.

V polovici června budou zástupci Shromáždění (ACEN) ve Washingtonu, kde se účastní porady na Státním Departamentu.

ZEMŘEL FRANTIŠEK DESENSKÝ

V Chicagu zemřel 16. května ve věku 71 let jeden z prvních členů Rady svobodného Československa a dlouholetý člen jejího výkonného výboru, bývalý poslanec František Desenský. Od mládí byl činný společensky a politicky, nejprve v mládeži Čs. strany lidové a pak jako člen představenstva Zemské organizace lidové strany v Čechách. Po válce byl jmenován poslancem Prozatímního národního shromáždění za kraj Kralupyhradecký, kde byl později zvolen poslancem Ústavodárného národního shromáždění. Byl členem několika parlamentních výborů,

v první řadě jako zemědělec výboru zemědělského. Po únorovém převratu roku 1948 odešel do zahraničí, aby pokračoval v boji za svobodu a demokracii své vlasti. Usadil se v Chicagu a byl do konce svého života činný jako vedoucí funkcionář krajanských spolků. Rady svobodného Československa, Československé národní rady americké a Národního svazu českých katolíků. Čest jeho památce!

Spojených států a usadil se v Chicagu, kde žil osamotě. Svoje utrpení anášel sám. Tragédia tohoto statočného dostojníka a národovce skončila smrtí 23. mája. Jedinou útechou mu mohlo být, že ani doma vaščina jeho spolubojovníkov sa dočkala len ústrku a utrpenia od komunistického režimu.

Čest jeho pamiatke.

GENERÁL AMBUŽ 85-ROČNÝ

Dňa 19. mája sa dožil v meste Elizabeth vo štáte New Jersey 85 rokov generál letectva Ján Ambuž. Skúsenej letec a letecký akrobat dosiahol niekoľko medzinárodných vyznamenaní. Ako člen čs. zahraničnej armády sa zúčastnil Bitky o Veľkou Britániu. Čs. vláda ho poslala do Kanady starať sa o nábor a výcvik krajanov v Kanade a Spojených štátoch. Po vojne sa vrátil domov, organizoval letecké sily a bol členom Slovenskej národnej rady za demokratickú stranu. Po komunistickom puči sa zase odobral do exilu, kde bol činný v roznych exulantických organizáciach. Početní priatelia ho pozdravili a popriali mu mnoho ďalších rokov.

CZECHOSLOVAK NEWSLETTER IX. No. 5

Kvėtnové číslo Czechoslovak Newsletter, jež vydává Rada svobodného Československa v anglickém jazyce, přináší úvodník o neúspěšnosti režimu v boji proti náboženství; dopis kardinála Tomáška Tribune; dopis „malých z ČSSR“; odpověď Charty 77 anglickým mírovým hnutím; různé zprávy z normalizovaného Československa; a zprávu o udělení čestného doktorátu Václavu Havlovi univerzitou v Toulouse ve Francii.

OPRAVA:

Ve zprávě o novém výkonném výboru RSC, otištěné v minulém Tiskové zprávě (X/5) bylo uvedeno, že předseda zastupitelstva...a místopředsedové „jsou členy zastupitelstva ex officio“. Správně mělo být, že jsou ex officio členy výkonného výboru.

DOVOLENA v Rocky Mountains!

K pronajmutí kompletně zařízení HORSKA CHATA pro zimní i letní dovolenou 12 mil od Breckenridge, Colorado. Pro informace volejte: ☎ (303) 798-4825 ponděl - pátek duplicitně nebo píste: Alex & Alex, P.O. Box 1048 ALMA, CO, 80420

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poetivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

Psáno na cestách

Krajané z Ontaria, Chicaga, Ill.; z Wisconsinu, Norman, Mich.; z Clevelandu, Ohio; a jiných míst se v neděli 10. června 1984 sešli a sjeli na tradiční poutk sv. Antoníčka do Chatham v Kanadě. Jeli jsme tam autobusem spolu s výpravou krajanů z Chicaga vzdáleného skoro celých 700 km. V naší výpravě byli někteří staří poutníci, kteří tuto pout' vykonali již po několikáté, ale jela s námi - a to je potěšující - i skupina mladých, kteří si oblékli pro změnu zase jednou jihočeské chodské národní kroje a s věškerou krásou a usměvavou vervou mládí, úspěšně předvedli malebné tance v odpoledním národopisném programu, které si sami - podle knih sestavili a nacvičili. A mám za to, že ani jeden z těch mladých se už v Československu nenarodil.

Cílem pouti byl kostel sv. Antonína Paduanského, který si naši krajané z Moravského Slovácka a v Kanadě úspěšní farmáři postavili uprostřed svých osad v Ontariu, a který jim slouží jako farní kostel a zároveň čs. kulturní národní středisko, a kam se každoročně konají poutě podobné jako je dodnes zvykem putovat ke sv. Antoníčku nad Blatnicí na Moravě. Na budově před vchodem do Společenské síně a fary mají dokonce i pěkný nápis, inspirovaný zřejmě známým výrokem Palackého, že i kdyby byl z cikánského rodu, snažil by se, aby po něm zůstala nějaká památka generacím příštím. Mám tu myšlenku chathamských krajanů někde opsanou, ale zrovna nyní ten papír najít nemohu a Otec Vojtěch mne prosil, abych mu tyto řádky doručil do redakce H.N. co nejdříve. Budu ji tedy citovat

jen z paměti, jak se mi vryla do paměti: „Dokud jsme živí a zdraví a můžeme pracovat společným úsilím navzdory všem svým různým náturám a názorům - vybudujeme zde něco pro své děti, generace příští a Kanadu, aby Kanadčané v budoucnu věděli, kdo jsme byli, odkud jsme přišli a kde je na zeměkouli Československo.“

Před I. světovou válkou jezдили od nás lidé do tohoto kraje na „řepnou sezónu“, vydělali si pár stovek, vrátili se domů ke svým rodinám a přikoupili si kus pole. Ty, které zastihl v Kanadě začátek I. světové války, zůstali, aby nemuseli sloužit vojensky císaři pánu - (české benediktinské opatství v Lisle, Ill. z nich mělo i četná foholní povolání kněží a ctihodných bratří, kteří dnes patří k pionýrské generaci svatoprokopského opatství, koleje a bývalé tiskárny Českých benediktinů, v jejímž apoštolátu dnes pokračuje už devátý ročník Hlasu národa).

Po skončení I. světové války pak přišlo do okolí Chatham několik set rodin z Moravského Slovácka, ze Slovenska a snad i z Čech. Byli převážně zaměstnaní v zemědělství - nejprve jako podílčníci na farmách - ale během několika let si pak sami zakoupili vlastní farmy. Dnes již tu žijí jejich děti, vnuci a pravnuci, věrní své víře a tradičním zvykům, písním ze staré vlasti. Jako mnoho jiných krajanů v USA koncem minulého století a v dvacátých letech našeho věku, postavili si i naši Chathamští nakonec svůj kostel a zasvětili jej sv. Antonínu. A stojí za zmínku, že to jejich společné úsilí prošlo zkouškou ohně jako sobě svou Zlatou kapličku nad Vltavou. Ten první kostel Chatamských vyhořel v r. 1955 a tak se pustili do stavby nového, který byl vysvěcen již 11. srpna 1957. Je to nákladná stavba, zadlužili se a dluh pak věřici

spláceli plných 12 roků. Je to však zářný a přesvědčující důkaz toho, co naši lidé dovedou když jsou svorní, dají se dohromady a jsou obětaví.

Protože celá okolní krajina jsou roviny, vyřešili si zdejší farníci terénní situaci tak, že v přízemí postavili společenský sál s kuchyní a faru a teprve nad ním vlastní prostorný kostel, před který si navezli umělý kopec, aby kostel stál „na návrší“ jak ten nad Blatnicí.

Do Chathamu jsme přijeli již v pátek večer, v sobotu jsme měli volný den a v 7 hodin večer pak byla u sv. Antoníčka mše sv. A teď právě, jsem našel papír, na který jsem si opsal doslova ten nápis, o němž jsem se zmínil už na začátku této vzpomínky z našeho cestování. A protože tak jednoduše a výrazně vyjadřuje všechno to úsilí našich krajanů na Americkém kontinentě a má co říci i nám všem exulantům a emigrantům, zaznamenujám ten nápis Chathamských s výstižným heslem doslova:

Kanadská československá osadní síň sv. Antonína.

„Dokud síla - hled'me díla, by památka po nás zbyla“.

Neměla by být tato slova závaznou inspirací pro nás všechny at' jsme dnes ve světě roztroušeni kdekoliv?!

Po schůdce jsme pak vystoupili k hlavním dvěřím kostela, kde jsou ve zdi vsazené plastiky svatých: Andreje Svoroda, Vojtěcha, Ludmily, Cyrila a Metoděje, Václava, Jana Nepom. a Prokopa. Na zdi při ochozu vlály státní vlajky: kanadská, americká a československá uprostřed. Druhý den někdo toto pořadí opravil a do středu umístili vlajku kanadskou. Kostel sám je v dobovém slohu, prostorný, světlý, moderní oltář a křížová cesta se vkusně doplňují s masivními lavicemi a stropem z leštěného dřeva. Na postranním oltáři vlevo je socha Matky Boží Svatohostýnské, a na pravém postranním oltáři je nad svatostánkem socha Božského Srdce Páně.

Po mši sv. jsme též tančili na pout'ové zábavě v „Chatham

Memorial Aréně“. Česká hudba vyhrávala dlouho do noci naše polky a valčíky a my jsme se v duchu cítili zase doma v Čechách, na Moravě i Slovensku.

Hlavní pout' byla v neděli dopoledne. Počasí bylo nádherné, vlajky na stožárech vlály a jejich barvy se skvěly v záři letního slunce. Slavnostní mše sv. byla sloužena na vyvýšeném místě před kostelem a my věřící jsme seděli a stáli dole na prostranství ve stínu stromů. Všimnul jsem si improvizovaných lavic pro polní mši sv. Hoblované fošny položili na prázdné bedýnky od coca-coly. Typicky americké, ale účelné! Účast místních věřících a poutníků jsme odhadovali tak na 1,200 a z toho asi 250 přišlo v národních krojích.

Všecky je přivítal v upřímném proslovu místní farář dp. Juraj Kadlec rodák z Bratislavy, za mladých let prý výborný fotbalista, který po jednom mezinárodním zápase v Itálii svou jedenáctku opustil a v římském Nepomucenu pak vystudoval na kněze.

Pout'ové procesí ve kterém byla nesená Nejsvětější Svátost Oltářní „pod nebesy“ - jako doma o Božím Těle - zahájili ministranti s křížkem, koruhovými a Kolumbovi krojovanými rytíři. Mši svatou spolucelebrovali Otcové dp. J. Kadlec, V. Vít OSB, P. Esterka, J. Šach a V. Řehka OFM.

Hlavní kazatel dp. Petr Esterka z Minnesoty připoměl věřícím že; svatý Antonín je vyzván jako nálezce ztracených věcí. Prosme ho tedy, aby vrátil ztracenou víru a klid pro všechny naše bratry a sestry v rodné vlasti a i pro ty, kteří jsou roztroušeni po celém světě. Ve svých modlitbách máme vždy pamatovat na národ, ze kterého jsme vyšli. (Text jeho kázání najdete na jiném místě tohoto vydání H.N.)

Po společném obědě v „Chatham Memorial Aréně“ začal národopisný program tím, že do Arény vpochovalo přes sto krojovaných mladých lidí a dětí. Vpředu byly nesené vše-

chny tři státní vlajky. Hudba zahrála a účastníci v pozoru zpívali státní hymny kanadskou, americkou a československou. Potom místní mladí lidé i hosté z dalekých míst, po celé tři hodiny předváděli svoje taneční umění: velmi krásný a hodnotný program.

Odjížděli jsme z Chatham v podvečer. Velmi hezká krajina, hodně zelených stromů. Viděl jsem brýzy, které mám osobně rád, ale všude převládají javory a symbol javorových listů vidíte v Kanadě všude: na státní vlajce i na obchodních domech, benzinových stanicích, prostě Kanadčané mají rádi svůj národní strom - javor. Rovná, pečlivě obhospodařovaná pole připomínají nám Jihomoravský kraj. Není divu, že se zde našim Moravským Slovákům zalíbilo, a že si zde založili nové domovy. V okolí Chatham dnes žije přes tisíc rodin našich krajanů. Daří se jim dobře, velká většina vlastní své rozlehlé farmy. Pěstují zde cukrovku, obilí, kukuřici, soju, na menších výměřích rajská jablčka a jinou zeleninu. Přišli sem jako chudí bezzemci, dnes jsou jejich děti sebevědomí moderní farmáři na vlastní půdě. Jak dlouho si ještě udrží řeč, víru, mravy a zvyky svých předků záleží na tom, jakého duchovního vedení a kulturního povzbuzení se jim v budoucnu dostane. Naši kněží se o to upřímně a všemožně snaží i českým tiskem, který povzbuzuje, udržuje a upevňuje mateřskou řeč. Naši kulturní, hospodářští a organizační pracovníci ve Spojených státech a v Kanadě by měli věnovat ještě větší pozornost a péči všem dosavadním krajanským střediskům.

Tito lidé, kteří si po několik generací uchovávali řeč a víru svých předků zasluhují největší pozornosti, úcty a podpory. Ne nadarmo se říká, že: „Komu Pán Bůh hodně dal, bude od něho také hodně žádat“.

Proto vy, kterým bylo požehnáno na pozemských statcích pamatujte, že si peníze do hrobu nevezmete; raději jich užívejte rozumně a nezapomenejte, že máme stále nějaké povinnosti k svému Stvořiteli, národu a vlasti svých předků. Vy pak, kterým bylo „shůry dáno“ a jste obdařeni rozumem a vědomostmi, nepřelývejte těmito hodnotami v osobních sporech a směšným osočováním svých bližních, ale dejte své schopnosti do služeb našich krajanových společností, které jako živé větve vyrůstají z kmene našeho národa, aby přinášely bohaté ovoce s příchutí kořenů z domova v nové úrodné půdě širšího světa.

Jindřich Nermut

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$850,000,000



"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

**NOVÉ KRAJANSKÉ KADEŘNICTVÍ
MILLY'S BEAUTY SALON**

6909 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL.



**PROVÁDÍ stříhání
trvalé (PERMS)
barvení vlasů**

☎: 484 - 9424 MAJITELKA: Ludmila JEŽEK

Jan Janoušek:

**Babíkovští sousedé
v Londýně**

Pasekovi dostali návštěvu, vlastně to ani návštěva nebyla, ale takové předem smluvené setkání s příbuznými z Čech. Pasekovi se na cestě kolem světa zastavili na dva měsíce v Londýně a pozvali si tam dceru Mařenku z Babíkova, jejího strýce Frantu a tetu Julii s manželem Josefem.

Tetu Julii sice doma příbuzní strašili, že na letadle to bude jako na kolotoči, ale i teta cestu přezila a tak přiletěli všichni a to na celé tři týdny.

„No, budou to s nimi starosti,“ stěžoval si manžel Anně, Honza Paseka: „anglicky neumějí, budeš si ty svoje příbuzné po Londýně, vodit na šňůře. Když se někde ztratí, tak ti je přivede policie. Ani je všechny s těmi jejich kufry a našim doprovodem z letiště dva taxikáři neodvezou.“

Ta poslední obava byla zbytečná. Otec Pazdérka z londýnského Velehradu vypomohl s dodávkovým vozem a tak návštěvníky bez obtíží dopravil do společného bytu.

Paseka měl radost z dcery Mařenky, ta již se vyzná ve světě, je zcestovaná, před nedávnem navštívila rodiče až v daleké Austrálii. Se zájmem a starostmi si prohlížel ostatní příbuzné své ženy, se kterými se neviděli celých 36 roků.

Bože, jak se změnil, jak se stárali!

Dlouhá léta práce a starosti zanechaly své stopy ve vráskách zbrzděných čelech a tvářích. To, že je ta čilá, veselá Julie se kterou chodil do školy, a kterou znal jako mladou maminku? Dnes tu sedí se šedivými vlasy a laskavou tváří stará žena a o překot vypravuje o svých již dospívajících vnoučatech.

Její muž Josef se mnoho neměnil, byl „klid“ od přirozenosti, v mládí hospodařil na rodinné usedlosti, v padesátých letech, po dobovolné, po dobovolné vstoupil do JZD. Tam jezdil s koňmi, krmil dobytek, zkrátka pracoval jako kdysi na svém, jen s tím rozdílem, že mu rozkazovali družstevní funkcionáři, často lidé přivandrovalí, kteří se u něho mohli učit jak se má hospodařit. Byl však věřící člověk,

přenechával starosti Pánu Bohu a své dobré stejně bohabojné ženě a bylo opravdu málo věcí, které jej vyrušili z klidu.

Švagr Franta byl docela jiný, odjakživa tak trochu vesnický rebelant. Honza se na něho pamatoval, když Franta byl ještě mladý horkokrevný selský synek. Hodně za ta léta sestaral, je z něho dědek, ale šibalství i rebelantsví mu kouká z očí, povahově se nezměnil.

„No, jak se ti pořád daří Franto? Chutná ti ještě pivo a cigarety? A jak hospodaříš? Máš prý na záhumenku pěknou zeleninovou zahrádku i skleník prý si tam postavil. Pálíš ještě slivovici z těch švestek co rostly a do modra zrály při cestě za humny?“ vyptával se Honza.

„No, pivo mně chutná stále a když nabídneš i něco ostřejšího tak nepohrdnu. Ale hospodaření s tím již je milý švagře konec. Náš rod hospodařil na té usedlosti u Makovského rybníku přes dvě stě roků. Před třiceti lety začali u nás slučovat pole i louky do JZD ať již rolníci chtěli nebo se bránili. Z počátku to nebylo zlé. Sousedé mě zvolili předsedou družstva, rozorali jsme meze a snažili jsme se hospodařit jako na svém. Naše makovské JZD bylo jedno z nejlepších na okrese. Za několik roků ale začali byrokraté v Praze podle cizích vzorů sjednocovat družstva do velkých celků, někde tak velkých jako půl sousedních okresů. Kde se družstevníci bránili převzali půdu i strojní zařízení a dobytek státní statky. Členové družstva si již svoje předsedy nevolí, všechno jako u státních statků je řízeno a plánováno shora. Vystavěli velké stodoly a stáje pro dobytek. Nám zůstala stodola, chlév, stáj na koně, ale všechno prázdné. Není seno do seníku ani zrní na sýpku. Chalupa bez polí a dobytka osiřela jako stařenka, které se děti rozutekly do světa. Od té

doby nežijeme jako sedláci, ale jako námezdní deputátníci. Došlo i na naše koně? No, musíš se pamatovat, byl jsi také kdysi sedlákem v Babíkově. Také jsem tě těmi koňmi vozil o svatbě. Víš, vždycky jsme měli lehké kočárové koně. Byli rychlí, v poli se za nimi člověk nabíhal, ale když jsem je zapřáhnul do kočáru, nebo v zimě do saní, no to byla pohádka. Kam se hrabou automobily to se nenechá porovnávat. Jistě pamatuješ, že otec byl nemocen a tak jsem od čtrnácti let s těmi koňmi jezdil já. Zapřahali jsme je i do hasičské strážky. Nebylo ohně v celém okolí, aby tam makovští hasiči nebyli mezi prvními. Víš tenkrát když Němci zapálili Ležáky, tak jsme od nás z kopce viděli kouř a jeli jsme tam také hasit. Němci nás vrátili a my jsme byli rádi, že se nám nestalo nic horšího.“

„Ty jsi přece znal mlynáře Švandu, toho co Němci popravili s celou rodinou?“ přerušil proud švagrových řečí Honza. „Bodejť bych neznal, mleli jsme tam ještě u Štulíků, dříve než se tam Švanda z Borové přišel. Všichni ten odboj zaplatili životem. Ale nevinní nebyli - to ne! On ten mlynář sabotoval německé nařízení a mlet lidem načerno, bez mlecích poukazů. A také jistě víš, že ta vysíláčka, na které vysílá Potůček skoro půl roku vysílal do Londýna, byla nejprve ve strojovně v lomu a později ve mlyně.“

„Dobří lidé, opravdoví vlastenci činu, tu mlynářku jsem znal ze Sdružení katolické mládeže, měla významnou funkci na okrese.“ doplňoval smutně vyprávění Honza. „Ale řekni nám něco veselějšího, jak jsi odvázel ty svatebčany.“ „To máš pravdu, to bylo veselejší, víte, já jsem si to zapisoval, já jsem těch svateb za ta léta odvozl 278 a z toho se jenom pět

párů rozvedlo. Ono v naší generaci na Vysocině se uzavíraly sňatky pro celý život. Já jsem ty svatby odvázel z celého okolí do různých farností a kostelů a byl jsem při tom tak vesel a šťastný.“

Když po skončení JZD mě od koní přeložili na práci na traktoru, z kočáru ze mě udělali traktoristu, to byl nejmůžnější čas v mém životě. Víš, jsem tvrdý chlap, od dětství jsem musil těžce pracovat, ale v ten den kdy odvádeli koně z naší maštale, v ten den jsem cítil, že život pro mně ztratil účel a smysl. Ještě dneska po letech když se někde dostanu ke koním, tak jim pročešávám hřívou a rozumím si s tou němou tváří lepší než s některými lidmi. Ale nemáš něco napít? Já jak chvíli hovořím, tak mně strašně vyprahne v krku.“ zakončil svoje vyprávění Franta a chopil se dychtivě podávané sklenice.

Po večeri Honza vysvětloval příbuzným, že Londýn je trochu větší „vesnice“ než Babíkov, je popravdě několikrát větší než Praha a že musejí dávat pozor, aby nezabloudili a aby se neztratili. Pro ten případ dal každému listek s adresou londýnského Velehradu a peníze na taxíka. Všichni slíbili, že se dle toho zařídí. Když se však za dva dny ptali Josefa zda u sebe nosí adresu a peníze, řekl, že se v těch anglických penězích nevyzná, a že to všechno u sebe nosí Julie. „No tak ať si té Julie uváže na provázek, nebo kdo té v tomhle Babylonu najde až se ztratíš,“ vysvětloval nakvašené Honza.

Ale neztratili se Babíkovští v

Londýně. Do autobusu i do vlaku všude nastupovali v zástupu. Pasekovi vždy jeden napřed a druhý uzavíral řadu. Do České kaple na mši svatou chodili každý den. Franta se přiznal, že doma není zrovna každodenním návštěvníkem kostela, ale tady na to má čas, kaple je v domě a tak si to chce nachodit „do foroty“.

Veselých příhod bylo dost, vzpomínání i vyprávění co se komu přihodilo za uplynulých 36 roků, ještě více. Tři týdny uběhly a Pasekovi vyprovázeli svoje příbuzné na londýnské letiště. Krátce před nástupem do letadla Josef si usmyslil, že si ještě prohlédne rozsáhlé prostory a haly letiště a vydal se na procházku. Honza se za ním rozběhnul s otázkou: „Máš u sebe cestovní pas a letenku v případě, že se ztratíš?“ „Julie to má u sebe v tašce,“ zněla obvyklá odpověď. „Tak se drž Julie za sukni, nebo jestli zmeškáš letadlo, tak tě zvláštním do Babíkova nepovezeme,“ již zlostně varoval Honza.

Změknul však rychle při loučení. Jsou to přece jenom příbuzní z rodného kraje. Tak dlouho se neviděli a možná, že se vidí naposled. „Jak je ten svět nešťastně rozdělený,“ stýskala Julie když se loučila s Annou. „Já zase přijedu brzy,“ ujišťovala rodiče Mařenku s vynuceným úsměvem na rtech a slzami v očích.

„Tak s Pánem Bohem,“ loučili se muži a nějak jim ta slova vázla v krku, bolest loučení jim potrhávala koutky úst. Uvidíme se ještě? To ví sám Bůh.



NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

**K-H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře
z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů
z husího prachového peří a daeronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!



Ondrus & Son



6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Za + Ralphem Malcem z Clevelandu, Ohio

„Živote těžký na této zemi“ — někdy přinášíš úsměvy i radost, ale často přinášíš smutek a žal. Dnes je nám těžko u srdce. Odešel nám náš přítel a bratr Ralph Malce. Láska k hudbě a zpěvu ho povznášela do vyšších sfér poznání a lásky k člověku.

Bratr Ralph rozdával své srdce, rozdával úsměvy i radost. Jeho písně voněly mateřidouskou domova, tuncily v našich myslích, ale i zaplakaly nad odchodem našich drahých.

Kapitán Malce prošel nejstrašnějšími boji v Evropě, aby ji se spojeneckými armádami vysvobodil z nacistického jha a vrátil ji nový dech svobody. Rodina Malců je rodinou hrdinů. Dokázali to Ralph i Fred během druhé světové války.

Dnes se sklínáme nad tvou rakví, bratře Ralph, abychom ti ještě jednou poděkovali za vše to krásné, co jsi pro nás učinil. Spíš klidně, zůstaneš v našich myslích a necht' ti věčné světlo svítí. S Pánem Bohem.

Přemek Kocián

Ladies, Gentlemen, Dear Friends:

On behalf of Saint Joseph Society permit me to express my deepest sympathy to the entire family.

It's not hard to write but it's not as easy to speak about our brother Ralph, who was a classical example of goodness, a man with an open heart for us human beings.

I can visualize his fingers pushing the buttons of his musical love which was singing for us the most beautiful melodies of this great country of ours and songs from Czechoslovakia, so deeply imbedded in his soft heart.

We are told that soldiers never die. I would like to add that soldiers and musicians never die. Our brother Ralph Malce was a brave man. While his brother Fred was fighting in the South Pacific, Ralph was involved in the bloody invasion of Normandy, he fought many battles on the European soil and received the highest honors and decorations for his bravery.

He shall be missed by all of us, his gentle smile will fill our memories with a warm flash in our hearts.

Sleep well, brother captain, sleep well, brother Ralph.

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Kapitola třetí, druhá PSYCHIATR ZASAHUJE DO BOJE

Dva muži ve Francii upřímně trpí porážkou, kterou od Pani z Massabielle utrpěli: jednak Vital Dutour, holohlavý lurdský návládní, jednak baron Massy, korektní prefekt departementu Vysoké Pyreneje.

Nejvnitřnější pohnutkou jednání u většiny lidí je, jak se zdá, pýcha, lépe řečeno, palčivá touha po neustálém pocitu převahy. Společenský život vyžaduje, aby lidé svou pýchu zadržovali ještě stýdlivěji než pohlavní pud. Tím víc však strahuje jejich mysl. Každému stavu pak je vlastní určitý druh i stupeň pýchy. Myslím, že pýcha byrokrata, jsouc podrážděna, překonává všechny jiné stavy. Úředník v sobě nevidí jen libovolného funkcionáře státní moci. Když sedí u psacího stolu, cítí se sám touto státní mocí. I když nle lepššího nedělá, než razítkuje dopisy, je přece jenom daleko jinou a vyšší bytostí než obecnost, tak jako jsou andělé bytostí jiné a vyšší, než my smrtelníci. V osobích soudce, šéfa policie, celníka, berního tyraňa rozbuzuje lidem útlé zjevnější než sama Prozřetelnost. Váhal kolem něho služebníci a ustrášenými poklonami, vzdýti zákon v jeho ruce je jako vosk. Svou kouzelnou sílu dostává od koruny císařovy, kterou tak říkajíc spolepese. On velmi dobře ví, že znamená prakticky méně a že také mnohem méně umí než kterýkoliv učenec, lékař, inženýr, ba dokonce i kovář nebo zámečnick, který se vyzná ve svém řemesle. Vezmete-li mu ono kouzlo, jež pochází z moci, není nic víc než nedokonalým, deklarovatelným přisluhovačem. Ale lidskou pýchu je třeba bránit tím zavileji, čím je zranitelnější. Blamuje-li se byrokrat, blamuje zosobněný božský princip moci. To se nesmí trpět.

Opravdu nelze trpět, aby věci takhle probíhaly dál, myslí si baron Massy. Případ pani z Massabielle nesmí skončit blamáží božského principu moci. Od té doby, co je jeskyně uzavřena, se noviny trochu uklidnily. Možná, že by i tato zázračná historie, která tak absurdně zlehčuje ducha doby, zarostla travou, kdyby baronova pýcha byla schopna prozíravé a moudré resignace. Baron musí strpět několik důtek svých ministrů. Dvakrát musil čekat v předpokojí biskupa a pak se mu dostalo odmrštění, opeřenožního ironií! Každý krok, který podnikl, aby odstranil vydražující trapné poměry, byl buď marný nebo skončil výslovným zamítnutím.

Baron Massy není muž, který by větu, kterou nakouzl, nedořekl. (Přisudek následuje u něho za podměttem a za větou se sází tečka.) Kdyby byl nucen povolit, to jest upustit od dalšího pronásledování, věru že by se rozemohl. Cítí vyložený odpor k Bernadettě Soubirousové. Je přesvědčen, že v ní a jen v ní je zdroj všech nekonečných rozmrštěk. Dokud Bernadetta nevymizí z vědomí Francouzů, nebude v Lurdech a po okolí pokoj. Všechny dobovadelní pokusy uvědomit tu dívku z podvodu nebo alespoň ze zlého vykořisťování lehkověrných bližních, ztroskotaly o její vychytralost a nechtutné nápady policejního komisaře. Ale baron Massy má ještě jednu zbraň...

Dnes je hotový pátý den. Slunce pálí do veliké kanceláře Jeho Excellence. Prefekt má na sobě jako vždy dlouhý černý kabát, vysoký tuhý límec, který ho bodá do brady, tuhé manžety, zatím co úředníci pracují jen v košilích. Všichni se potí, jen baron se ze zámosty nikdy nepotí. Baron Massy studuje přípis, který mu došel už před několika nedělemi. Je to prohlášení komise lékařů, kteří Bernadettu Soubirousovou koncem března vyšetřovali. Toto gremium se skládalo z doktorů Balence a Lacrampea z Lurd a z jednoho skromného venkovského lékaře z okolí. Vital Dutour trval tehdy tvrdošíjně na tom, aby vlastního okresního lékaře lurdského, doktora Dozouze, ke komisi nezvali. Měl dost na zprávu, že, ať už jakýkoli člověk, na kterého není apotehnut, ve Francouzské kůlně. Zachmuřené prořít prefekt elaborát znovu a znovu:

„Mladá Bernadetta Soubirousová,“ stojí tam psáno, „je, až na vrozené asthma, zcela zdráva. Netrpí ani bolem hlavy ani jinými nervostními poruchami. Má výbornou chuť k jídlu a znamenitě spí. Pathologické založení se u ní nevyskytuje. Dívka je od přirozenosti nejvýš citlivá a přistupná všem dojmům. Běží patrně o osobu hypersensitivní, lehce podléhající představám, halucinacím. Možná, že ji paprsek světla ve skleném výklenku vykouzluje celé zjevení. Osoby hypersensitivní bývají často náchylné přehánět podobné zážitky, které se mohou v těžších případech vystupňovat až k pseudologia phantastica. Není však sebemenšího důvodu domnívat se, že tomu tak je u mladé Soubirousové. Podepsaní jsou toho mínění, že tak zvané extatické stavy nejsou u této dívky vyloučeny; že běží o jakýsi psychický neduh podob-

ný somnambulismu, který jest až dosud málo probádán a který neznámená pro nemocnou žádné nebezpečí...“

„Možná, snad,“ vrčí baron Massy, odstrkujíc s odporem od sebe toto opatrné prohlášení. Tu mu — v pravou chvíli právě — hlásí sluha psychiatra. Tohoto psychiatra, který řídí ústav choromyslných v Pau, si dal Massy schválně zavolat. Když se stát chce tu a tam zbavit některého odlojného individua, potřebuje důvěrního lékaře. A to zejména, když běží o zneužití velikého jmění, o svévolné ztracené testamenty, o vetché kmetky zamilované do lehkovážných krasavic a jiné podobné nenáležitosti. Tu povolává stát i městská rodina psychiatra. Proč by si tedy stát nepřivolaal psychiatra na pomoc proti nadpřirozeným zjevům, žijeme-li ve století, které si neví dobře rady ani s věcmi přirozenými?

Psychiatr je šibivý zrůn. Má ohnivou, umělecky zjevenou kštic. Mohlo by se o něm říci, že je hezký muž, kdyby jeho ústní kontek následkem svalového ochrnutí nebyl trochu poklesl. A kromě toho těkají jeho šedé myši oči s místa na místo. Lékař bláznů nabírá totiž na sebe vždy cosi z bláznovství svých pacientů.

Prefekt mu případ stručně vyloží a objasní mu stanovisko státu. Zrůn má velmi jemný sluch, jak se k svému uspokojení baron přesvědčí. Ačkoliv je sám v otázkách filosofických zcela lhostejný, cítí se rozhořčen a popuzen vřím, co proráží díru do kuřečné vysvětlitelnosti světa. V jeho očích nemá Bernadetta jiné volby než onu známou volbu mezi podvodem a šilenstvím. A protože šilenství je jeho obor, pléduje raději pro šilenství. Mimo to jaksi nenahází, proč by v těchto těžkých dobách mělo být neheským mocnostem dovoleno bezrestně fušovat lékařům do řemesla a to bez absolvování rigoros. Prefekt poukazuje na zákon z 30. června 1838, který státní zastupitelství zmocňuje k tomu, aby každého občana, podezřelého z duševní choroby, zajistil, jestliže je lékařská diagnosa postačující a znamená-li pacient pro veřejnost nebezpečí. Psychiatr se usměje.

„Vaše Excellence, nemusíme se nijak zablokovávat. Mezi svobodou a internováním existuje pravoplatná střední cesta, kterou se v obličných případech vždycky ubírám. Dám prostě pacienta na pozorování. Psychiatr není konec konců orthoped, který může zlomenou nollu spravit hned na místě.“

„Výborně, milý profesore,“ přikývne baron vlídně na souhlas. „Obávám se, že se toto pozorování projeví nutným...“

Hned druhého dne dopoledne objeví se psychiatr v lurdské nemocnici. Doprovází ho svalnatý ošetřovatel, jako by šlo o to, zajistit zosobněného Goliáše. Ihned mu Bernadettu předvedou. Její oči jsou chladné, uvážlivé a velmi ostražitě, jako vždy v dobách boje. Zrůn si počíná jako utříček, jenom že dráždí. Směje se, jako by ho děvče okouzlovalo, špulí křivé rtvy, hledí Bernadettu. Ta s nevolí uhybá rukám porostlým zrzavými chloupky. Psychiatr ji zapře do rozvláčeného rozhovoru, který sleduje svým způsobem stejný cíl jako křížový výslech Jacometův. Rád by Bernadettu vlákal do různých létek, aby se projevila její slabomyslnost. Bernadetta mu neudělá po vůli. Pronáší stručné, zdrcující odpovědi, jako vždycky. Ví, kolik je sedmkrát pět. Kolik je sedmkrát osmatřicet neví, ale řekne psychiatrovi bez obalu a docela vážně:

„Vy sám jste si to také vypočítal napřed, pane.“

Jsouc dotázána na události posledních dnů, vypravuje je pěkně chronologicky. Dvě mladší sestry ošetřovatelky, které jsou přítomny rozhovoru, se dají do smíchu. Bernadettino staré umění se zas jednou osvědčuje. Z jejích odpovědí je tazatel hloupý, místo aby tomu bylo naopak.

Psychiatr prosí, aby směl zůstat s pacientkou o samotě v setmělé místnosti. Matka představená jeho žádosti vyhově, je však natolik moudrá, aby vzkázala rodičům a děkanovi. Bernadetta sedí pozorně na posteli, zatím co se v šeru, kterým proniká cosi z letního slunka, zrůn před ní pohybuje jako stín. Napřed vytáhne jako krejčí z kapsy metr. Krejčovským dojmem působí i přetětné špendlíky, které má zapichnuté pod výložkou kabátu. Anatomie lebky a mozku slaví toho času veliké triumfy. Jednotlivá duševní, pocitová i pohybová centra mozku jsou objevena a číselně ohraničena. Na těchto centrech člověk tak říkajíc visí jako čiperný mechanický tahací panák. V svém úhrnu tvoří asi to, co vyjadřuje zastaralé slovo „duše“. Psychiatr změní Bernadettinu lebku a číslice si zapisí do notýsku, tak jako to dělávají krejčí. Potom ji špendlíky píchá do různých částí těla:

„Au,“ nářká Bernadetta.

„Ty tedy velmi silně pociťuješ, když tě píchám?“ praví jaksi radostně psychiatr, takže člověk neví, znamená-li to pro pacientku dobro či zlo.

„Bodejt! To každý silně pociťuje!“ odpoví Bernadetta podle pravdy.

Zrůn potom vyšetřuje svalové reflexy a především reakci zřetelné. Poroučí Bernadettě, aby kráčela napřed s otevřenýma, poté zas se zavřenýma očima dopředu i pozpátku.

„Pročpak tak vrávoráš?“ ptá se jí.

„Protože mě unavujete, pane.“

Take
stock
in America.

"Tak se posad', popovídáme si trochu," mluví psychiatr, který se mění zas v strýčka.

"Ty vidáš v jeskyni Pannu Marii?"

"To jsem nikdy neřekla, pane!"

"Tak co vlastně řekla?"

"Vidala jsem v jeskyni Paní," praví Bernadetta, zdůrazňující tvar minulý.

"Ta paní musí přece někdo být," dotírá zrzoun.

"Je to Paní."

"Kdo vidí paní, které neexistují, je chorý, milé dítě, není normální."

Bernadetta se na chvíli odmlčí, potom důrazně vysvětluje: "Vidala jsem ji. Už ji neuvidím. Odešla. Proto mě dnes už nemůžete prohlásit za nemocnou, pane!"

Psychiatr je na okamžik touto nezvratnou logikou zmaten.

"Dívko, poslyš," řekne posleze, "jsou jisté náznaky, že s tebou není všechno v pořádku. Slibuji ti však na svou čest, že tě brzy vyléčím. Chceš se uzdravit, chceš se zbavit těchto stavů pro tebe tak škodlivých? Budeš krátký čas bydlet v překrásném domě uprostřed velké zahrady. Budeš se mít jako knížecí dcera. Pi- ješ ráda čokoládu se šlehačkou?"

"Nikdy jsem ji nepila."

"Nu, tak ji okusíš třeba hned k první snídani, budeš-li chtít. Lépe než u mne se nikdy v životě mít nebudeš. Všechno dostaneš zadarmo. Rodiče za tebe nic nemusí platit. Budeš zaopatřena a tvá budoucnost se vyjasní..."

"O čokoládu se šlehačkou nestojím," namítne Bernadetta. "Vždyť mi bude co nevidět patnáct let. Zůstanu raději zde."

Zrzoun s úsměvem zavrtí hlavou:

"Milé děvčátko, uděláš dobře, když se mnou půjdeš dobrovolně. Věř, že ti to nebude na škodu. Nebude to na škodu ani tvým rodičům, s kterými si promluví. Poznal jsem už, že jsi moudrá osůbka. Tři, čtyři neděle, déle to nepotrvá. Potom budeme s tvými stavy jednou provždy vypořádání. Nebudeš už vidat paní v jeskyních, ale zato bude z tebe nůdherný člověk, utužený pro životní boj..."

"Vždyť já se životního boje nelekám!" prohlašuje Bernadetta a shlédne na své malé ruce, které se v životě už hodně napracovaly. A najednou vyskočí a dřív než se psychiatr vzpamatuje, vyběhne ze dveří a ven z domu.

Za dvě hodiny poté vcházi psychiatr v průvodu císařského státního návladního do "žaláře". Oba pánové se nemálo ulekou, když jim ve dveřích nestane nikdo menší tvář v tvář než Maria Dominik Peyramale. Děkanova mohutná postava tarasí jím neúprosně cestu, takže jsou chťej nechtěj nuceni vést hovor na prahu nízkých dveří. Rodina Soubirousova tísni se bojácně v pozadí světnice u ohniště. Zrzoun se rozpačitě ukloní:

"Mám čest s lurdským pane farářem?"

"Máte, pane. Čím mohu sloužit?"

"Nebylo by lépe, abychom se uchýlili někam jinam?" odkašle si Vital Dutour.

"Toto místo si vyvolili pánové, ne já," odbude je Peyramale, nniž o píd' uhne se svého místa. "Svědectví rodiny Soubirousovy je mu velmi vítáno. Pana státního návladního znám. Vás, pane, neznám. Jste bezpochyby lékař z blázince v Paul, kterého nám jmn prefekt ráčil poslat..."

"Jsem mimořádným profesorem psychiatrie a nervových nemocí," doznává zrzoun s křivými ústy s důrazem, který se mu ne- daří.

"Obávám se, že v Lurdech nenajdete vhodné pole pro svá studia, vážený pane profesore," praví s politováním děkan.

"Pane faráři! Jednám z příkazu okresního zdravotního ústavu. Je tu jakési lékařské prohlášení z 26. března, které kon-

statuje u mladistvé pacientky jisté anomalie. Pan prefekt si pře- je, abych tento nález přezkoumal a vzal si dívku na čas k sobě na pozorování. To je mé posláni zde..."

Peyramale jako by od vteřiny k vteřině rostl a mohutněl.

"Znám ten bezvýznamný nález z konce března," prohlašuje.

"Vy jste, vážený pane profesore, tu dívku vyšetřil. Jaké anomalie jste zjistil vy?"

"Jsou anomalie, které nebíjí do očí," zaváhá zrzoun.

Peyramalův drsně zastřený hlas počne zaplňovat světnici:

"Připomínám vám přísahu, kterou jste složil jako lékař, vá- ženy profesore, a táži se vás: Je Bernadetta Soubirousová dušev- ně chorá, vzteká a veřejnosti nebezpečná?"

"Ale, pane faráři," vykrukuje se psychiatr, "kdo mluví o vzteklosti a ohrožování veřejnosti?"

"Jakým právem přeje si tedy pan prefekt zhabit Bernadettu Soubirousovou svobody?"

"Právem, vyjádřeným francouzským zákonem," podotkne Vi- tal Dutour s vydražd'ujícím klidem.

Děkan několikrát vydechne, než se má natolik v moci, aby mohl říci:

"Francouzský zákon stojí příliš vysoko, aby podával ruku překrucovačům práva."

"Ale, vážený pane děkane," usměje se zrzoun smířlivě, "che- me-li použít zákona z roku 1838, bude to jen a jen na prospěch malé pacientky, kterou máme z nařízení pane prefekta určitou dobu pozorovat u všemi prostředky moderní doby léčit..."

Ted' je s děkanovým sebeovládáním konec. Všechny rejstří- ky jeho prudké přehlcivosti se rozežrají:

"Tot' nejnestoudnější podvod, s jakým jsem se kdy setkal. A ujist'uji vás na svou čest, že vašemu podvodu strhnu masku a rozpoutám před tváří celé Francie takový kravál, až budou tar- beskému prefektovi uši zaléhat... Pojd' sem, Bernadetto Soubi- rousová!"

Bernadetta se už před chvíli instinktivně k děkanovi přiblí- žila. Cerný strážák jejího dětství ji pevnými rukama popadne a přitiskne k sobě na důkaz, že ji ochrání.

"Znám to dítě," buráčí Peyramale, "a prokurátor je zná také. Oba jsme s ním podrobně mluvili. Ten, kdo by řekl, že Berna- detta Soubirousová je blázen, je buď blázen sám anebo padouch! Smysl onoho zákona z roku 1838 je namířen proti zůřivcům a běs- nivcům. Chcete se, pánové, opovážit ho použít? Dobrá! Vezměte na vědomí, že se od Bernadetty nehnu! Tak — a ted' můžete po- slat pro četníky!"

"A co když přijdou, pane děkane?" zeptá se Vital Dutour s nadutou netečností.

"Když přijdou?" — Peyramale se dá do smíchu. "Když pří- jdou, řeknu jim: Nabíjte na ostro, pánové, jen přes mou mrtvo- lu vede cesta!"

Jsouce zmatováni, vycouvají státní zástupce i psychiatr ze světnice, do které se jim zásluhou děkanovou nepodařilo pro- niknout ani na dva kroky. Vital Dutour ví, že Peyramale je muž schopný svou hrozbu splnit. Této nenadálé změny farářovy se cí- sařský státní návladní nenadál. Bernadetta je hotová čarodějní- ce starého stylu. Bude nutno zatelegrafovat do Tarbes pro nové pokyny.

Nedlouho po jedné hodině zastaví na rohu Rue de Petites Fossées a Place Marcadale zvláštní uzavřený poštovní vůz. Město je v tu chvíli jako vymřelé. Luisa i Bernadetta Soubirousovy vstu- puji do vozu; děkan už tam sedí. Vůz odváží mlčenlivé cestující do hor, do lázní Cauterets. Tam v malém domku, který přináleží k tamější faře, ubytuje Peyramale Bernadettu i její matku. Čaute- retský kolega přebírá péči o ně. Bernadetta zmlí. Ani prefektova policie její útočiště nevypátrá.

(Pokračování příště)

After a 60-Year Wait, Czech-Bond Buyers Can Get Some Money WHAT AN INSULT! AGREEMENT WILL GIVE HOLDERS 2.5 % OF FACE VALUE; NATION RE- PUDIATED DEBT IN 1940s

By a Wall Street Journal Staff Reporter

NEW YORK - People who bought Czechoslovakian bonds back in the 1920s weren't out to make a quick buck. At least they better not have been.

Most of the bonds started to mature in the 1940s, when Czechoslovakian debt was repu- diated.

And it was just Friday that the Ministry of Finance of the Czechoslovakian Socialist Re- public and the Foreign Bond- holders Protective Council Inc. agreed on a procedure to settle the debt.

Holders who present their bonds to Irving Trust Co., which is acting as paying agent, will re- ceive 2.5 % of the bonds' face value. Bondholders have one year to send the bonds to Irving Trust.

The foreign bondholders council estimates that \$3 mil- lion of dollar-denominated Czechoslovakian bonds are still outstanding in the U.S.

John R. Petty, president of the council and chairman of Marine Midland Bank, said that, the Great Depression and World War II "really put a crimp" in the redemption of the bonds. He said the bonds, which sold for as little as \$500, were bought largely by immigrants.

He said that looking for the "faceless masses of people who bought the bonds" sometimes involves going to the local church, which was the center of the community back then, and putting a notice on the bulletin board.

Mr. Petty said that after the one-year period expires, the council and the Czechoslova- kian Ministry of Finance will negotiate a final settlement.

He said that the ministry's ef- forts in reaching the agreement on procedure "illustrates the importance attached to the sanctity of contract and the con- tinuity of obligation of successor governments - two cardinal principles of international com- merce and finance."

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mont
in Cicero, Ill. (2414, S. 61st Ave.)

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikované slanina, tlacinka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše zname- nité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jater- ničky a jelička každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36 ulicí) Telefon AS 8-8468.

599-4372

ROZPOČTY ZOARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vysoce kvalitní sklenář a děda a otec v Československu

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

VOICE OF THE NATION

KNIGHTS OF COLUMBUS WIN PRESIDENTIAL AWARD:

At ceremonies hosted in the White House on May 7, the Knights of Columbus was awarded the "President's Volunteer Action Award" by President Ronald Reagan. The Knights of Columbus, headquartered in New Haven, Connecticut, is a Catholic, family, fraternal, service organization with over 1.4 million members in over 8,000 local units throughout North America. At the presentation ceremonies, the Knights of Columbus was saluted for its exceptional effort in the mobilization of volunteers for many purposes nationwide. Last year alone, the Knights disbursed over \$52 million to charitable causes, the Church, the ill and the handicapped, welfare organizations and a host of other agencies and individuals. Knights of Columbus members also spent over 13.4 million manhours in 224,000 documented service programs to benefit their communities and the Catholic church.

CZECH GENEALOGICAL HANDBOOK FOR SALE!!!

The Historical Society of the Dallas Czech Club has compiled a Czech Genealogical Handbook. The handbook includes information on how to get started in Czech genealogical research, how to apply by mail for records in Czechoslovakia, a history of the Valachs of Moravia, and other valuable information. The Czech Genealogical Handbook can be ordered by mail from: Czech Club Historical Society, P.O. Box 280403, Dallas, TX 75228. Price for each handbook is six dollars, including postage.

Also available for sale is GENERATION TO GENERATION: CZECH FOODS AND TRADITIONS, containing numerous recipes, a menu for a Czech wedding, plus historical and cultural information. Price for each book is \$8.95, including postage.

Proceeds benefit the Historical Society of the Czech Club, which maintains a library and museum at 4930 Military Parkway, Dallas, Texas.



Enjoy "Christmas in July"

Seventh Annual CZECHOSLOVAK AMERICAN FESTIVAL

JULY 13, 14 & 15, 1984

YACK ARENA

(AIR-CONDITIONED)

3131 THIRD ST. at EUREKA • WYANDOTTE, MICHIGAN

Four Great Bands!

FRI. - KAREL BINOVEC ORCHESTRA (Montreal)
Played - Knoxville World's Fair '82
Dearborn Octoberfest '83
FROM 5 P.M. TO 12 MIDNIGHT

BUS FROM KARLIN
FRIDAY AFTERNOON
LEAVE 2:00 P.M.

FRIDAY JULY 13TH
CALL JOE KOCAB @ 883-4760

- MUSIC • FOOD • REFRESHMENTS • DANCING • HARDWOOD DANCE FLOOR •
- GYMNASIUMS • DANCE GROUPS • AUTHENTIC ARTIFACTS •
- HOLIDAY BAZAAR BOOTH •

ADMISSION: ADULTS \$3.00 CHILDREN 12 & UNDER ACCOMPANIED BY ADULTS - FREE

SPONSORED BY SOKOL DETROIT, 23600 WEST WARREN, DEARBORN HEIGHTS, MICHIGAN 48127

POZVÁNÍ NA DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

V CLEVELANDU

The 68th Annual Czech Catholic Day will take place on Sunday July 15, 1984. A Czech Mass will be celebrated at 12:00 Noon at Our Lady of Lourdes Church (E. 55th & Hamm Ave) by Father John Andel and several local and visiting Czech-American Clergy.

Following the Mass Ceska Sin Karlin 5302 Fleet Avenue will be the scene of a reception, dance, and folk dance presentation. Emil Hronek and the Karlin Brass Band will play from 1:00 P.M. Czech-style Pork and Dumpling Dinners will be available along with Tripe Soup and Czech Sausages.

No reservations are needed. At 3:00 P.M. various folk dance groups will perform including the Sokol Greater Cleveland Czech Folk Dancers, Travnica Slovak Folk Dancers, and the Metamora Ohio Czech American Dancers.

President of the Cleveland District Alliance of Czech Catholics is Vaclav Hynar of University Heights, Ohio. He may be reached for details at @ 321-6302. Chairman is Ann Cisar @ 641-0714.

Joe Kocab

Looking Ahead



by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE TRUTH ABOUT PROFITS

Probably nothing is more damaging to our national health than is the widespread economic illiteracy of the American public. This is nowhere more noticeable than in the area of profits. It is amazing how mistaken the average person is with respect to the size of average business profits.

There are two widely used measures of profitability. The one most common is profit reported as a percentage of sales, usually expressed as so many cents out of each dollar of sales.

As consumers, this is the measurement of greatest concern to us. When we spend a dollar, or ten dollars, or a hundred or a thousand dollars, we don't like to feel businessmen are "ripping us off," making an outrageous profit on our sale.

In a nationwide survey conducted by the Gallup Poll among college students in 1975, it was found that on the whole the students felt that the profit of a typical large national corporation is approximately 45 percent. They felt a fair profit would be about 25 percent.

Researchers of the Center for Business and Economic Services at Troy State University in Alabama polled 2,000 Alabama residents and found that a majority believed that businesses made more than 25 percent profit while "an astounding 30 percent believed the average profit level (on a dollar of

sales) is 50 cents or better."

In a recent poll conducted by Opinion Research Corporation, over 1,000 adults were contacted by telephone. They were asked a number of questions about profits of various industries. They guessed that the average manufacturer earns 37 percent profit after taxes on each dollar of sales. The actual figure is only 3.8 cents, about one-tenth as much as supposed.

At the risk of belaboring this important point I must share this story with you. I think it will make the message very clear.

I once read that if you sent a boy to the local supermarket with a five dollar bill to spend on groceries, and paid him ten cents for running the errand, he would earn more than the store. Now that was an astounding statement, unbelievable for most people. I had to check it out.

I found the statement was true. The ten cents in "wages," the boy earned was two cents on the dollar. But retail grocery stores earn only 1.4 cents on each dollar of sales.

This misconception about profits must be corrected. As a former president of the Chamber of Commerce of the United States has stated, "... bad information leads to bad economic policy.

It is a lot easier for politicians to pass anti-business tax laws if the people believe profits are much higher than they really are. By the same token, it has been easier for union leaders to force exorbitant wage increases. Now they are suffering the consequences as plants are closing because labor costs have made operations unprofitable.

The future of America is too important to be affected by bad information. Help us spread the truth about profits, the dynamo that makes our way of life possible.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street

Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800